

ଝି
ର
ଦ
ନ

ବାଡ଼! କଣ୍ଠା ବାଉଁଶ, ଶିଙ୍ଖୁ,
କିଆ କିମ୍ପା ତାରକାଲିରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ଘେରା। ମାତ୍ର ଖୁବ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ
ଭାବରେ ଦେଖିଲେ ବାଡ଼ର
ମହତ୍ତ୍ୱ ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ।
ମଣିଷକୁ ତା'ର ସୀମାବଦ୍ଧତା
ସୁତେଇଦେଇ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ
ତଥା ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନ
ଯାପନ କରିବାର ପଦ୍ଧତି
ହେଉଛି ବାଡ଼...

ବାଡ଼

୪

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୧୩

ସହରରୁ ଦୂର

୮/୯

ସିନେମା

କେମିତି ହେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରିୟ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗହାନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଦୃତ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରିୟ ହେବା ପାଇଁ । ତେବେ କିଭଳି ହେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଫେଉଟିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ....

- * ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରିୟ ହେବାକୁ ହେଲେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାର କରିବା ଶିଖନ୍ତୁ ।
- * ବଡ଼ଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସାନଙ୍କୁ ଆଦର କରନ୍ତୁ ।
- * ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭଲପାଆନ୍ତୁ ।
- * ଦୟାବାନ ଏବଂ ନମ୍ର ହୁଅନ୍ତୁ । ଅସୁବିଧାରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।
- * ଜଣେ ଭଲ ଶ୍ରୋତା ହୁଅନ୍ତୁ । ସାମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି କ'ଣ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।
- * ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ ।
- * କାହାକୁ ଖରାପ ଲାଗିବା ବା ବାଧୁଲା ଭଳି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
- * କାହା ବିରୋଧରେ ଅସାଧୁ ଗପକୁ ନାହିଁ ବା ଚିକା ଚିପ୍ପଣୀ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
- * ଖୋଲା ମିତାଜରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ମିଶନ୍ତୁ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା ବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚ୍ଚତାରେ ଶୁଣିବା ସହ ବକାୟ ରଖନ୍ତୁ ।
- * ସବୁଠାରୁ ପୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ନିଜ ସକାରାତ୍ମକ ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ପାରିପାର୍ଶ୍ଵିକ ପରିବେଶରେ ମଧ୍ୟ ସକାରାତ୍ମକ ଉର୍ଜା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ମେଷ	ବୃଷ	ମିଥୁନ	କର୍କଟ	ସିଂହ	କନ୍ୟା
<p>ରବିବାର- କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, କାର୍ଯ୍ୟହୀନ । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ମିତ୍ରତା, ଅର୍ଥଲାଭ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ସାମାଜିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, କଳାପ୍ରିୟ ହେବେ, ମାନସିକ ଦୁଃଖ ।</p>	<p>ରବିବାର- ସହଯୋଗ ମିଳିବ, ପରିବହନରେ ଖରାପ । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ସମାଲୋଚନା, ନୀତିସଂସର୍ଗ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ଦୂରଯାତ୍ରା, ସଙ୍ଗୀତର ସମ୍ମାନ । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ଆତ୍ମୀୟଙ୍କ ଅପପ୍ରସାର ।</p>	<p>ରବିବାର- ବନ୍ଧୁ ବସୁଳତା । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ସନ୍ତାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା, ଆଶା ପୂରଣ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ପାରିବାରିକ ଜଞ୍ଜାଳ, ବନ୍ଧୁମିଳନ । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ଧନହାନି, ଶରୀର କଷ୍ଟ ।</p>	<p>ରବିବାର- ମାନସିକ ଦୁଃଖ । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳ ବାର- ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆଦର, ଶୁଭ ଖବର ପାଇବେ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ପ୍ରଶାସନିକ ସଫଳତା । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ, ବ୍ୟବସାୟରେ ଉନ୍ନତି, ଯାତ୍ରାଶୁଭ ।</p>	<p>ରବିବାର- ନୂତନ କର୍ମାରମ୍ଭ, ଅର୍ଥହାନି । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳ ବାର- ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ପରିସ୍ଥିତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ପରାଶ୍ରୟତା, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି ।</p>	<p>ରବିବାର- ଆକର୍ଷକ କଳହ । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ତରବରିଆ କାମ, ଦୂରଯାତ୍ରା । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ଶୁଭ ଖବର, ସରକାରୀ ସହାୟତା । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ଜମିଲାଭ, ପାଟି, ପିକ୍ନିକ୍ସର ଯୋଜନା ।</p>
ତୁଳା	ବିଛା	ଧନୁ	ମକର	କୁମ୍ଭ	ମୀନ
<p>ରବିବାର- ସମ୍ପର୍କ ହାନି, ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ସକ୍ଳଷ୍ଟରେ ସଫଳତା । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- କର୍ମନିସ୍ଫୁଟି । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଅନୁରକ୍ତି, ପତ୍ନୀଶାନ୍ତି କୃତଜ୍ଞତା, ସଂସ୍କୃତି ତାରିବ ।</p>	<p>ରବିବାର- ନିତ୍ରତା ବୃଦ୍ଧି । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ଧନହାନି, ବିଳମ୍ବରେ ସଫଳତା । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- କର୍ମନିସ୍ଫୁଟି । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ, ସହକର୍ମୀଙ୍କ ଅନୁରକ୍ତି, ପତ୍ନୀଶାନ୍ତି କୃତଜ୍ଞତା, ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରିୟତା ।</p>	<p>ରବିବାର- ଜିନିଷଟି ପାଇବେ । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ପ୍ରେରଣା ଓ ସହଯୋଗ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ଅବସାନ । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ମାତୃପୀତା, ଭୁଲ ବୁଝାମଣା, ଅଭିଯୋଗ ଆସିପାରେ, ଆତ୍ମାତପ୍ରାପ୍ତି ।</p>	<p>ରବିବାର- ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରିବ, ଆଶା ପୂରଣ । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ଅନୁପସ୍ଥିତିର ଶୁଭଖବର ପାଇବେ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ମାନସିକ ପ୍ରସନ୍ନତା । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ଅର୍ଥ ଲାଭ ପ୍ରକାଶର ଚିନ୍ତା, ଅନୁକୂଳ ମତ ପାଇବେ ।</p>	<p>ରବିବାର- ସ୍ଵାର୍ଥସାଧନ, କଳହକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ । ମଙ୍ଗଳବାର- ସୌଖୀନ ଦ୍ରବ୍ୟ କ୍ରୟ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ନିମାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ବନ୍ଧୁ ଆସିବେ । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ଯାତ୍ରା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆଦର ଗୌରବ, ଜର୍ମାଣୁଙ୍କ ନିନ୍ଦାଗାନ, ଖର୍ଚ୍ଚବୃଦ୍ଧି ।</p>	<p>ରବିବାର- ନୂତନ ଯୋଜନା, ଆର୍ଥିକ ଅନଟନ । ସୋମ ଓ ମଙ୍ଗଳବାର- ଦ୍ରବ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି, ସାମାନ୍ୟ କଥାରୁ ଦୁଃଖ । ବୁଧ ଓ ଗୁରୁବାର- ବୁଝାମଣାରେ ଉନ୍ନତି, ଅଶୈଳ ଖବର । ଶୁକ୍ର ଓ ଶନିବାର- ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ବନ୍ଧୁମିଳନରୁ ଆନନ୍ଦ ।</p>

କାଠରେ ନିର୍ମିତ ବାଇକ୍

ଟେକ୍ନୋଲୋଜିର ଅଗ୍ରଗତି ଫଳରେ ବାଇକ୍ ହେଉ ବା କାରରେ ଦିନକୁ ଦିନ ନୂଆ ନୂଆ ଫିଚରମାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଯାହାଫଳରେ ଗ୍ରାହକମାନେ ଏକା ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ସୁବିଧା ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଜିର ଆଧୁନିକ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଆଜି ବି ଏଭଳି ଅନେକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଉପଯୋଗ କରି ନିଜ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାରୀୟ ଜିନିଷ ତଥା ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ ସାମଗ୍ରୀ । ସେହିଭଳି 'ଇଗୋଲୋଡ୍' ନାମକ ଏକ ଆଦିବାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରୁହନ୍ତି ଫିଲିପାଇନ୍ସରେ ଯେଉଁମାନେ ଗଛ ଗଣ୍ଡିରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ସୁନ୍ଦର ବାଇକ୍ । ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜର ପାରମ୍ପରିକ କାଠ ଖୋଦେଇ କାମ ପାଇଁ ବେଶ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମାନେ କାଠ ଗଣ୍ଡିରେ ଖୋଦନ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କାଠ ବାଇକ୍ । କାଠର ଚକ,

ପେଡାଲ, ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଥିବା ଏହି ବାଇକ୍ଟି ବିଭିନ୍ନ ପଶୁ ଯଥା ବାଘ, ସିଂହ, ଘୋଡା, ଭାଗନ ଆଦି ଥିବା ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବାଇକ୍କୁ ଚଳେଇବା ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କୌଶଳର ଆବଶ୍ୟକତା ହୋଇଥାଏ ।

ପାଠକୀୟ

- ❖ ଏମାନଙ୍କର ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପାରେ, ହେଲେ ମନ ନୁହେଁ । ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିଛନ୍ତି, ଆଗେଇଛନ୍ତି, ଆଉ ଅସମ୍ଭବକୁ ସମ୍ଭବ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସେମିତି କେତେଜଣ ପ୍ରତିଭାଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'କିଛି ନୁହେଁ ଅସମ୍ଭବ'ରେ ପଢ଼ିଲି, ଖୁସି ଲାଗିଲା । 'କେମିତି କହିବେ ନା', 'ମୁଁ ରେଡିଓ' ପାଠ ଦୁଇଟିରୁ ଅନେକ ନୂଆ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା ।
- ବାବାଜୀ ଚରଣ ବଳିୟାରସିଂହ, ଭଦ୍ରକ
- ❖ ଉଚ୍ଚ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'କିଛି ନୁହେଁ ଅସମ୍ଭବ' ଲେଖାରୁ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ କିଶୋର/କିଶୋରୀ ତଥା ବୟସ୍କଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦକ୍ଷତା ଥିବା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ସତରେ ସେମାନେ ଆଜିର ସୁବିଦିକ୍ ପାଇଁ ଜଣେ ଜଣେ ଉଦାହରଣ । ସ୍ଵାଧୀନଚେତା ଲେଖିକା ସିଗ୍ନିଟ୍ ଅନୁସେବକ୍ ଜୀବନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପୃଷ୍ଠାରେ ପଢ଼ିଲି, ଏହା ବେଶ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ହୋଇପାରିଥିଲା ।
- ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ, ବିଦ୍ୟାଧରପୁର, ଗୁଆଳିଗୋରଡ଼ା, ପୁରୀ
- ❖ ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଭାବାନ୍ତର' ନାମକ ଏକ ଗପ ପଢ଼ିଲି, ଏହା ବେଶ୍ ମନଲାଖି ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ଦୀପିକା-ରଣବୀରଙ୍କ ବିବାହ ପରର ଫଟୋ ଦେଖିଲି, ମନ ଖୁସି ହୋଇଗଲା । 'ଟ୍ୟାଲେଣ୍ଟ ଦେବେ ପ୍ରାଡି', 'ହିଟିକଙ୍କ ବେଷ୍ଟ ଫ୍ରେଣ୍ଡ', 'ଆଇଟମ୍ ନମ୍ବର ପାଇଁ ଟେନ୍ସନ୍' ଆଦି ପାଠ ବି ଉପସ୍ଥାପନା ଶୈଳୀ ବେଶ୍ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ହୋଇଥିଲା ।
- ରଶ୍ମିରେଣା ଦାଶ, ଆଳି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
- ❖ ଗୀତିକାର ସୁନୀଲ କୁମାର ମହାରାଣୀଙ୍କ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କିତ ଲେଖାଟି ବେଶ୍ ମନକୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇପାରିଥିଲା । ସାଥୀର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ବି ବେଶ୍ ରୋମାଞ୍ଚିକ୍ ଲାଗୁଛି । 'ଫିନି ଫିନି କ୍ୟାପ୍' ପାଠଟିରୁ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କ୍ୟାପ୍ଟୁଡ଼ିକର ଫଟୋ ଦେଖି ମଜା ଲାଗିଲା । ମଡେଲ ମିରରରେ ସୌମ୍ୟ ବେଶ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡସମ୍ ଲାଗୁଥିଲେ ।
- ବିଚି, ସଚି, ଭବାନୀପାଟଣା
- ❖ ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ମୟୂରେଶ୍ଵର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ନୂଆ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ବିଦ୍ୟା ଓ ବ୍ୟାକ୍ସେବ୍ଲର ଛୋଟ ଛୋଟ ପାଠ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲେ ବି ମନଲାଖି ହୋଇପାରୁଛି । ପ୍ରତିଥର କାର୍ତ୍ତିକ କର୍ନର ମଧ୍ୟ ମୋର ପସନ୍ଦ ।
- ରାଜେଶ ମହାନ୍ତି, ସମଲପୁର

ବିଶେଷ ଟି

ଧରିତ୍ରୀର ଛୁଟିଦିନ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପତ୍ରିକା ତାକୁ ଆଦର କରନ୍ତି ସବୁ ପାଠକ ପାଠିକା । ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ସହରରୁ ଦୂର ସୁଜନ, ସାଥୀ ଉତ୍ତର ସିନେମାର ଲେଖା ଓ ରଚନା ଛବି ଲାଗେ ଅତି ମନୋହର ।

-ଶରତ କୁମାର ଚଉପାଳୀ ମଙ୍ଗଳପୁର, ପିପିଲି, ପୁରୀ

ଶାଢ଼ିରେ ସେଲିବ୍ରିଟି

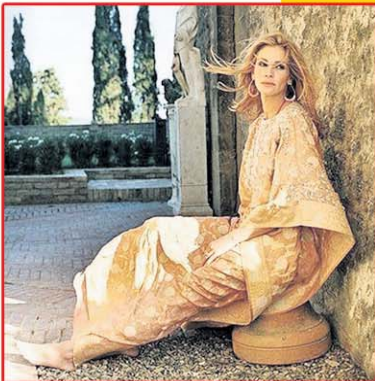
ସେଲେନା ଗୋମେଜ୍

ନାଓମି କ୍ୟାମ୍ପବେଲ

ଓପ୍ରା ୱିନଫ୍ରେ

ଜୁଲିଆ ରବର୍ଟ

ଶାଢ଼ିର ଆଦର ଖାଲି ଭାରତରେ ନୁହେଁ, ସାରା ପୃଥିବୀରେ ରହିଛି। ଏହାର ଆକର୍ଷଣରୁ ହଲିଉଡ଼ର ଗ୍ଲାମର୍ସ ସେଲିବ୍ରିଟି ବା କେମିତି ବାଦ୍ ପଡ଼ିଥାଆନ୍ତେ। ସେଇଥିପାଇଁ ତ ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ବି ଉଭା ହୋଇଛନ୍ତି ଏହି ଦେଶୀ ଅବତାରରେ...

ନାଓମି କ୍ୟାମ୍ପବେଲ— ସୁପର ମଡେଲ୍ ନାଓମି କ୍ୟାମ୍ପବେଲ ହେଉଛନ୍ତି ଫ୍ୟାଶନ ଜଗତର 'ଲୁକ୍ ରୁଅଟ'। ରା୍ୟାମ୍ପରେ ସେ ଅନେକ ବିଖ୍ୟାତ ଡିଜାଇନରଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଓ ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି। ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ କମ୍ ଦେଖୁଥିବେ ଭାରତୀୟ ପରିଧାନ ଶାଢ଼ିରେ। ଏକ ରା୍ୟାମ୍ପ ଶୋ'ରେ ସେ ସବ୍ୟସାଚୀଙ୍କ ଶିୟର ଲୁକ୍ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧି ଲାଗୁଥିଲେ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷକ।
ମାତୋନା— ହଲିଉଡ଼ ଗାୟିକା ମାତୋନାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରା, ସଂସ୍କୃତି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ। ସେଥିପାଇଁ ତ ସେ ଏକ ନୀଳରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ି ସହ ଅଳ୍ପତାଳକତ ରୁଡି, ଷ୍ଟେଟମେଣ୍ଟ ନେକଲେସ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ଏହି ଗେଟ୍‌ଅପ୍‌କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସକମାନେ ବେଶ୍ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ।
ଭିକ୍ଟୋରିଆ ବେକହାମ୍— ବର୍ କର୍ ହେୟାର୍ ଲୁକ୍‌ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏହି ସିଙ୍ଗର କମ୍‌ଆକ୍ଟର ଫ୍ୟାଶନ ଜଗତରେ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ରାଜ୍ କରିଆସୁଛନ୍ତି। ସେ ବି ଏହି ଭାରତୀୟ ପରିଧାନ ମୋହରୁ ବର୍ତ୍ତି ପାରିନାହାନ୍ତି। ଜରି ଓ ଜରବୋଜି କାମ ହୋଇଥିବା ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ିରେ ଖୋଲା କର୍ଲି କେଶ ଓ ଲୋ କର୍ ସ୍ଲୋୟାର୍ ନେକ୍ ଲୁଉଜ୍ ପିନ୍ଧି ଭିକ୍ଟୋରିଆ ହର୍ ଲାଗୁଥିଲେ। ଏକ ମାଗାଜିନ୍‌ର କଭର୍ ଶୁର୍ ଏହି ଗେଟ୍‌ଅପ୍‌ରେ ହୋଇଥିଲା।
ଓପ୍ରା ୱିନଫ୍ରେ— ହାର୍ପେ ପ୍ରଡକ୍ସନ୍‌ର ସିଇଓ ତଥା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଟକ୍ ଶୋ' ହୋଷ୍ଟ ଓ ଚେଲିଜିଜନ୍ ପ୍ରଡ୍ୟୁସର ଓପ୍ରା ୱିନଫ୍ରେ ଭାରତକୁ ଆସିଥିଲେ। ଅମିତାଭ ବଚନଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ। ଆଉ ଦୁଇ ଦୁଇଥର ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ବଚନ ପରିବାର ସହ ଡିନର କରିବାବେଳେ ଅରୋଞ୍ଜ ରେଡ୍ କଲରର

କାଞ୍ଜିବରମ୍ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଉନ୍ନତନ ପାଇଁ ଯିବାବେଳେ ବଚଲ୍ ଗ୍ରାନ୍ ଶାଢ଼ି ସହ କଲାରଙ୍ଗର ଲୁଉଜ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ଉଭୟ ଶାଢ଼ିରେ ସେ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ।
ସେଲେନା ଗୋମେଜ୍— ହଲିଉଡ଼ ଗାୟିକା ତଥା ଫ୍ୟାଶନ ଆଇକନ୍ ସେଲେନା ମଧ୍ୟ ନିଜର ସେନ୍ସୁଆଲ୍ ଡ୍ରେସ୍ ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସ୍ୱରୁ ବିରତି ନେଇ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ସୁନିସେଫର୍ ଗୁଡ଼଼ିଲ ଆୟାସାତର ଭାବେ ନେପାଳ ଯାଇଥିବାବେଳେ କମଳା ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ି ସହ ମ୍ୟାଟ୍ ନେକ୍‌ପିସ୍, ରୁଡି ଓ ବିନ୍ଦି ବି ଲାଗାଇଥିଲେ। ଲାଗୁଥିଲେ ପୁରାପୁରି ଭାରତୀୟ ସୁନ୍ଦରୀ ପରି।
ଜୁଲିଆ ରବର୍ଟ— 'ଇଟ୍, ପ୍ରେ, ଲଭ୍' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଶୁଟିଂ ଦିଲ୍ଲୀର ଗୁରଗାଓଁରେ ହେଉଥିଲା। ଏହି ସମୟରେ ଜୁଲିଆ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଶାଢ଼ି। ଗୁଜରାଟି ଷ୍ଟାଇଲରେ ସିଙ୍କ ବର୍ଡର ଥିବା ବଚଲ୍ ଗ୍ରାନ୍ ଶାଢ଼ି ଜୁଲିଆ ପିନ୍ଧିଥିଲେ।
ଲେଡି ଗାଗା— ଗ୍ରାଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ଟର ଉନ୍ନତନ ପାଇଁ ଲେଡି ଗାଗା ଭାରତ ଆସିଥିବା ସମୟରେ ତରୁନ ଚେହଲିୟାନିକ୍ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧିଥିଲେ।

ଲେଡି ଗାଗା

ଭିକ୍ଟୋରିଆ ବେକହାମ୍

ମାତୋନା

ବାଡ଼! କଣ୍ଟା ବାଉଁଶ, ଶିଳ୍ପ, କିଆ
 କିମ୍ପା ତାରଜାଲିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଘେରା। ମାତ୍ର
 ଖୁବ୍ ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ଦେଖିଲେ
 ବାଡ଼ର ମହତ୍ତ୍ୱ ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ।
 ମଣିଷକୁ ତା'ର ସାମାବଦ୍ଧତା
 ସୂଚେଇଦେଇ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ
 ତଥା ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନ ଯାପନ
 କରିବାର ପଦ୍ଧତି ହେଉଛି ବାଡ଼...

ବାଡ଼

ବାଡ଼! ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଉଚ୍ଚାରିତ ହେବା
 ମାତ୍ରେ ଆମ ଆଖି ସାମ୍ନାରେ
 ଭାସିଉଠେ କଣ୍ଟା ବାଉଁଶ, ଶିଳ୍ପ,
 କିମ୍ପା ତାରଜାଲିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଘେରା। ମାତ୍ର
 ଖୁବ୍ ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ଦେଖିଲେ ବାଡ଼ର
 ମହତ୍ତ୍ୱ ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ। ମଣିଷକୁ
 ତା'ର ସାମାବଦ୍ଧତା ସୂଚେଇଦେଇ ଏକ
 ସୁରକ୍ଷିତ ତଥା ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନ ଯାପନ
 କରିବାର ପଦ୍ଧତି ହେଉଛି ବାଡ଼। ବାଡ଼ର
 ଆବଶ୍ୟକତା କେବେଠୁ ସୃଷ୍ଟିହେଲା, କିଏ ପ୍ରଥମେ ବାଡ଼
 ବସେଇବା କଥା ଚିନ୍ତାକଳା ଆଦି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖୋଜିଲେ
 ମିଳେନାହିଁ। ତେବେ ଏକଥା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ, ମଣିଷ
 ଯେତେବେଳେ ଆଦିମ ଜୀବନକୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ନିଜକୁ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀରେ
 ପରିଣତ କଲା, ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବାର ଆଶା ପୋଷଣ କଲା
 ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ତା' ଭିତରେ ନିଜର ଧନ, ଜୀବନ, ସମ୍ପତ୍ତି ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନ
 ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ସେବେଠୁ ମଣିଷ ସମାଜରେ ସୃଷ୍ଟିହେଲା ବାଡ଼। ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନ
 ହେଉ କି ସହରୀ ଜୀବନ, ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉକି ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହି ବାଡ଼ର ଆବଶ୍ୟକତା
 ଯେ, ଏକାନ୍ତ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସେକଥା ହଲପ କରି କୁହାଯାଇ ପାରିବ। ଘର, ଜାଗା
 ଅବା ଜମି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବାଡ଼। ଜମିର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ତଥା ଏହାର ସୁରକ୍ଷା
 ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ବାଡ଼। ବୁଲା ଗୋରୁ, ଚୋର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର
 ଅବାଧ ଅନୁପ୍ରବେଶକୁ ରୋକିଥାଏ ବାଡ଼। ଘର ଆଗରେ ବାଡ଼ ଅବା ପାଚେରି
 ବାସୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଶ୍ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରିଥାଏ। ରାମାୟଣରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସୀତାଙ୍କୁ
 ଜଙ୍ଗଲରେ ଏକୁଟିଆ କୁଟୀର ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ବଡ଼ଭାଇ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
 ଗଲାବେଳେ ନିଜ ତୀରରେ ତିନୋଟି ଗାର କାଟିଦେବା ଅଦୃଶ୍ୟ ବାଡ଼ ବା
 ପାଚେରିର ସୁରକ୍ଷା ବଳୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥାଏ। ଶିଳ୍ପ ବାଡ଼ରେ ବସିଥିବା
 କଳିକୁ ଧରିବାର କୌତୁହଳ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଶୈଶବକୁ ଆଛନ୍ଦ କରିଥିବ।
 କଣ୍ଟାବାଡ଼ରେ ହର ରଙ୍ଗୀ ଏଣୁଅକୁ ଦେଖି 'ମେଘ ହେବ କି ନା' ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ
 କରିବାର ସୁଯୋଗ କିଏ ବା ପିଲା ବେଳେ ମିସ୍ କରିଥିବ। ସେହିଭଳି ବାଡ଼କୁ
 ନେଇ ଗାଁ ଗହଳରେ ଅନେକ ରୁଚି ପ୍ରଚଳିତ। ଯେମିତିକି ବାଡ଼ ଫସଲ ଖାଇବା,
 ମୁହଁରେ ବାଡ଼ବତା ନ ରହିବା, କଣ୍ଟାବାଡ଼ରେ ଲୁଗା ପକାଇ କଳି କରିବା ଇତ୍ୟାଦି।
 ବାଡ଼କୁ ନେଇ ଇଂରାଜୀରେ ରହିଛି ଏକ ସୁନ୍ଦର କଥନିକା : ଗୁଡ଼ ଫେଟ୍ଟେସ୍ ମେକ୍ସ
 ଗୁଡ଼ ନେବର। ଅର୍ଥାତ୍ ମଜଭୁତ ବାଡ଼ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପଡ଼ୋଶୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ।

ପ୍ରାଚୀନ ପରମ୍ପରା : ବାଡ଼ ବୁଜିବା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ପରମ୍ପରା ; ଯାହା
 ଉଭୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଓ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶରେ ରହିଛି। The Lake Isle of Innisfree
 କବିତାରେ କବିଉଲ୍ଲିୟମ ବର୍ଲର ଇଚ୍ଚତାଙ୍କ ଇପସିଡ଼ଘର ଆଗରେ ଗୋଟିଏ

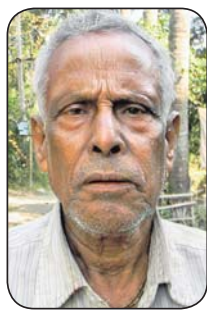
ଧାଡ଼ିରେ
 ନଅଟି ବିନ୍ ଖୁଣ୍ଟ
 ପୋତି ବାଡ଼ଟିଏ କରିବାକୁ

ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ବାଡ଼ର ପରମ୍ପରା ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଧରି ଚଳି
 ଆସୁଛି। ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖି ବାଡ଼ ବୁଜିବାରେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ
 ଆଧୁନିକତାର ସ୍ପର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି। ବାଡ଼ ସାଧାରଣତଃ ବୁଲ ପ୍ରକାରର।
 ଗୋଟିଏ ଲଗା ବା ଗ୍ଲାୟା ବାଡ଼। ଅନ୍ୟଟି ଅଗ୍ଲାୟା ବାଡ଼। ଭାରତ ଏକ
 କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଦେଶ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଫସଲ କିଆରି ଚାରିପଟେ ବାଡ଼
 ଫସଲ ହାନିରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହିତ ଭଲ ଅମଳରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ
 ହୋଇଥାଏ। କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ବାଡ଼ର ଉଚ୍ଚତା
 ସାଧାରଣତଃ ୪ଫୁଟରୁ ୬ଫୁଟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ। ବାଡ଼କୁ ନିୟମିତ
 ବ୍ୟବଧାନରେ ମରାମତି କଲେ ଏହା ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ।

ମାଟିର ପାଚେରି ଓ ଗଡ଼ଖାଇ : ମାଟିରେ ତିଆରି ବାଡ଼କୁ
 ପହି କୁହାଯାଏ। ଖୋଲା ଚାଷ କିଆରି ଓ ପାହିଘର ଚାରିପଟେ ପହି
 ବୁଲାଇଯାଇଥାଏ। ବାଂଲାଦେଶୀ ଶରଣାପୀଙ୍କ ବସତିରେ ଏହା ଅଧିକ
 ଦେଖାଯାଏ। ବର୍ଷାପାଣିର ସୁଅରେ ଉଚ୍ଚାସ୍ଥାନରୁ ମାଟି ଧୋଇଯିବାର
 ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ ଥାଏ। ସେଠାରେ ସୁରକ୍ଷା ସାଜାକୁ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ
 ପାଇଁ ମାଟିରେ ଏକ ପାଚେରି ତିଆରି ହୋଇଥାଏ। ବର୍ଷରେ ଥରେ ଏହି
 ପହିକୁ ଚେକିବାକୁ ହୁଏ। ମାଟିକୁ ଭେଦାଇ କୋଦାଳରେ ଚେକା କାଟି
 ପହି ତିଆରି କରାଯାଏ। ତାକୁ ଓଦା କଳାମାଟିରେ ଲିପି ପୋଛି ସମତୁଲ
 କରାଯାଇଥାଏ। ପ୍ରତିବର୍ଷ ପହିକୁ ମାଟି ଚେକିବା ଦ୍ୱାରା ପହି ତଳେ ସୃଷ୍ଟି
 ହୋଇଥିବା ଖାଲରେ ପାଣି ଜମି ଏହା ଗଡ଼ଖାଇ ପରି କାମ ଦେଇଥାଏ।
 ବର୍ଷାପାଣିର ସୁଅ ଓ ଗୋରୁଙ୍କ ଶିଙ୍ଗରେ ପହି ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ।

ସିମେଣ୍ଟ ଖୁଣ୍ଟ - ତାରବାଡ଼ ଓ ଗ୍ରାଲ୍ : କିଆ, ଅନଳ,
 ପିଞ୍ଜା, କଣ୍ଟି, କାନକୋଳି, ବିଲ କଳମ, ଅମରଜଡ଼ା ପ୍ରଭୃତି ଗଛକୁ
 ଲଗାଇ ଗ୍ଲାୟା ବାଡ଼ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ। ଅଗ୍ଲାୟା ବାଡ଼ରେ ମୁଖ୍ୟତଃ
 ବାଉଁଶ, ବାଉଁଶ କଣି, ଅଗିଲା ଓ ଝଗାଲଟା ଲାଗିଥାଏ। ସମୟ
 ବଦଳିଛି। ବାଡ଼ ତିଆରିରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦାର୍ଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି।
 ତାରବାଡ଼ ପାଇଁ ସିମେଣ୍ଟ ଅବା ଲୁହାଖୁଣ୍ଟରେ ତାରକୁ ଗୁଡ଼ାଇବାକୁ

ଭଜନୋବିନ୍ଦ ସେଠୀ

ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲା ଚାନ୍ଦବାଲି ବ୍ଲକର ଚଷାଖଣ୍ଡ ଗାଁର ଭଜନୋବିନ୍ଦ ସେଠୀ(୮୪) କୁହନ୍ତି ଘରଛପର ପରି ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାଡକୁ ମରାମତି କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଖରାବର୍ଷା, ଗୋରୁଗାଈ ଭାଙ୍ଗିବା ସାଙ୍ଗକୁ ଉଚ୍ଚ ବାଡରେ ଲାଗି ଏହାକୁ ଦୁର୍ବଳ ଓ ନଷ୍ଟ କରି ଥାଆନ୍ତି । ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ପୋତାଳ ସ୍ଥାନରେ ନୂଆ ଲଗାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ବଡ଼ା ଓ ଗଣ୍ଠି ମଧ୍ୟ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡେ ।

ଚାନ୍ଦବାଲି ବ୍ଲକର ବଡସିଂହପୁର ଗାଁର ଭାସ୍କର ବେରା କୁହନ୍ତି ଖରାଦିନରେ ଗୋରୁଗାଈମାନଙ୍କ ଦାଉରୁ ଫସଲର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜମି ଚାରିପଟେ ବାଡ ବଦଳରେ ପହି ଟେକିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଓ ମଜୁରୀ ଲାଗେ । ପହିର ଉଚ୍ଚତା ୪ଫୁଟରୁ ୫ଫୁଟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହାକୁ ମରାମତି କରିବାକୁ ପଡେ । ଧାନ ଅମଳ ପରେ ପାଖ କିଆରିରୁ ଓଦା ମାଟିର ଟେକାକାଟି ପହି ତିଆରି ହୁଏ । ଏହାକୁ ପରେ ଲିପି ସମତୁଲ୍ୟ କରାଯାଏ ।

ଭାସ୍କର ବେରା

ପରିବା କିଆରି, ଘରବାରିରେ ପଶି କ୍ଷତି କରିଥାଆନ୍ତି । ଫସଲର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚାଷୀ ବାଡ ବୁଜିଥାଏ । ଧାନ ଅମଳ ଶେଷ ହେତୁ ବାଡ ବୁଜିବାକୁ ଶ୍ରମିକ ମିଳିବାର ସମସ୍ୟା ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

ବାଡ଼ ଓ ବାସ୍ତୁ : ନୂଆ ଜାଗାଟିଏ କିଣି ଘର ତିଆରି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଚାରିପଟେ ପାଚେରୀ ବୁଲାଇବାର ବିଧି ରହିଛି । ଏହା ଜମିର ସୀମାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ସହ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ । ପାଚେରୀ ନିର୍ମାଣ ସମ୍ଭବ ନ ହେଲେ ଅନ୍ତତଃ ବାଡ଼ ବୁଲାଇବା ଜାଗାକୁ ଆବକ୍ଷ କରାଯାଇପାରେ । ପାଚେରୀ ଦୃଢ଼ ରହିଲେ ଏହା ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶରେ ବାଧା ଦେଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ପଥର କିମ୍ବା ଲଗାରେ ପାଚେରୀ ନିର୍ମାଣ ହେବା ବିଧେୟ । ବାସ୍ତୁବିତ୍ତଙ୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମେ ଏଥିରେ ପୂଜ୍ୟ ଗେଟ ଲଗାଇବା ଉଚିତ ।

ଯେତେ ଭାଇ ସେତେ ଘର : ବାଡ଼ ବସିବା ସାଧାରଣତଃ ଭିନ୍ନ ବା ପୃଥକ୍ ହେବାକୁ ବୁଝାଏ । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଚଳଣିରେ ଏକାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ପରିବାରରେ

ହୋଇଥାଏ । କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲାଗୁଛି ଲୁହାଗ୍ରୀଲ୍ । ଏହା ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଶକ୍ତ ହେବା ସହିତ ବୁଲାଇବା ଓ ଚୋରଙ୍କ ଦାଉରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ ।

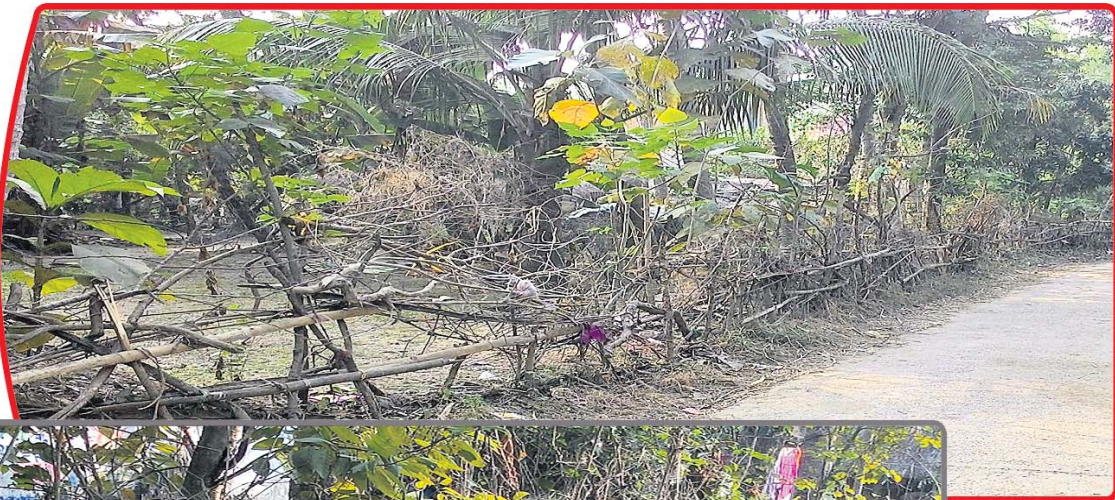
ବର୍ଷକର ଆୟୁଷ : ଅସ୍ଥାୟୀ ବାଡ଼ର ଆୟୁଷ ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ । ବାଉଁଶ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଗଛର ଡାଳକୁ ମାଟିରେ ପୋତି ଏହା ସହିତ ବାଉଁଶକୁ ଚିରି ବତାରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥାଏ । ଦୁଇଟି ବତାକୁ ନେଇ ପୁଠିକିଆ ଅବା ଗୋଟିକିଆ ବାନ୍ଧିବାକୁ ହୁଏ । ପୂର୍ବରୁ ବାଡ଼ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଗଣ୍ଠି ଲୋଡ଼ା ହେଉଥିଲା । ପାଳଗଣ୍ଠି, ଗୁବେଇ, ନଡ଼ିଆକତା ରଶି, କିଆଚେର, ଝୋଟ ଦଉଡ଼ିରେ ବାଡ଼ ବନ୍ଧାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ଏହାର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପୁରୁଲି ଅବା ଜିଆଇ ଓ ଆଲୁମିନିୟମ ତାର ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି । ବାଡ଼ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଚାଷୀକୁ ରାତିମତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ନିଜ ବାଡ଼ିବରିତାରୁ ଗଛତାଳ କାଟିବା, ବାଉଁଶ ଚିରି ବତା ତିଆରି କରିବା, ଗଣ୍ଠି ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ଆଦି । ବାଡ଼ ବୁଜିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତତଃ ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ ।

ସୀମା ସୁରକ୍ଷାରେ ବାଡ଼ : ଏଲ୍‌ଓସିକୁ ହିସାବକୁ ନେଲେ ଭାରତ ଓ ପଡ଼ୋଶୀ ପାକିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଲମ୍ବିଛି ଏକ ସୁଦୀର୍ଘ ସୀମାରେଖା । ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ବା ସେକ୍ଟରରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଗୁଜରାଟ, ରାଜସ୍ଥାନ, ପଞ୍ଜାବ ଓ ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ । ଅଶାନ୍ତ ସୀମାରେ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ତିନିପ୍ରକାର ତାରବାଡ଼, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବାଡ଼ ଓ ଉତ୍କଳ ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ବରଫପାତ କାରଣରୁ କେତେକ ତାରବାଡ଼ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ଓ ଉଗ୍ରପଲ୍ଲୀମାନେ ଏହାକୁ କାଟି ଅନୁପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ।

ହାତୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୌରବାଡ଼ : ୧୯୫୦ ମସିହା ପରଠାରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବାଡ଼ର ବ୍ୟବହାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ସୌରବାଡ଼ ଏକ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବାଡ଼ । ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଜଙ୍ଗଲରେ ଅବା କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନେ ଏଠାରେ ଲାଗିଥିବା ଜୀବନ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତାର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ଏକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଝଟକା ପାଆନ୍ତି । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରାଣୀର ବିଶେଷ କ୍ଷତି ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତା' ମନରେ ଏଥିପ୍ରତି ସତର୍କତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ସୌରକୋଷ ଓ ସୌର ପ୍ୟାନେଲରୁ ବାଡ଼କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ମିଳିବା ସହିତ ବ୍ୟାଚେରିକୁ ଚାର୍ଜ କରିଥାଏ । ଜଙ୍ଗଲରେ ପୂଜ୍ୟତଃ ହାତୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ବାଡ଼ ବା କରିତର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଫଳରେ ସେମାନେ ଗାଁ ଅବା ଜନପଦକୁ ମାଡ଼ି ଆସିବା ସମ୍ଭାବନା କମ୍ ରହିଥାଏ । ଆମ ରାଜ୍ୟର କେତେକ ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ସୌରବାଡ଼ର ଉପଯୋଗ କରାଯାଇଛି ।

ଗୁଳ୍ମ ଅବା ଲତାର ବାଡ଼ : ବାଡ଼ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଥାଏ । ଘର ଚାରିପଟେ ବା ପାଚେରୀ କଡ଼ରେ କେତେକ ଅପୂଷ୍ପକ ଗୁଳ୍ମ (ହେକ) ଅବା ଲତା ଲଗାଇ ସ୍ଥାୟୀ ବାଡ଼ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଛି । ଏହା ହଳଦିଆ, ଶାଗୁଆ ଓ ଲାଲ ରଙ୍ଗର । ଏହାର ମଞ୍ଜି ଅବା ଡାଳକୁ ଘର ଚାରିପଟେ ଲଗାଇଲେ ଏହା ବାଡ଼ ପରି ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଭେଦକରି ବା ଡେଇଁ ଗୋରୁ ପଶିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସହରାଞ୍ଚଳରେ ଏହାର ଆଦର ରହିଛି । ଘର ଚାରିପଟେ, ବିଭିନ୍ନ ଦେବାଳୟ, ପାର୍କ ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳରେ ଏହା ଲଗାଯିବା ସହିତ ନିୟମିତ କାଟି ପଶୁପକ୍ଷୀ ଓ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆକୃତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ହେଉଛି ।

ଅସ୍ଥାୟୀ ଜାଲ ବାଡ଼ : ଏବେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଏହି ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବା ନାଲକନ ସୂତାରୁ ତିଆରି ଜାଲବାଡ଼ର ଆଦର ବଢ଼ିଛି । ଏହାର ଆୟୁଷ ପ୍ରାୟ ୩ବର୍ଷ ରହୁଛି । ଘର ଅବା ଫସଲ କିଆରି ଚାରିପଟେ କେଲଖଣ୍ଡ ପୋତାଳ ବା ଖୁଣ୍ଟ ପୋତି ତହିଁରେ ବଡ଼ ଫାଶ ବିଶିଷ୍ଟ ଜାଲକୁ ଘେରାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଏଥିପାଇଁ ନୂଆ ଅବା ପୁରୁଣା ଜାଲ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହି ଜାଲ କିଲୋପ୍ରତି ୨ଶହ ୫୦ରୁ ୩ଶହ ଟଙ୍କାରେ ମିଳୁଛି । ଜାଲ ବର୍ଷା ପାଣିରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଜାଲକୁ ଖୋଲି ଅନ୍ୟତ୍ର ନେଇ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଜାଲର ବାଡ଼ ଦ୍ୱାରା ବୁଲାଇ ଗୋରୁ, ଷଷ୍ଟ, ଛେଳି, ମେଣ୍ଟାଙ୍କ ଦାଉରୁ ଫସଲ କିଆରିକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ।

ବାଡ଼ ଓ ପାଳଭୂତ : ଫସଲ କିଆରିରେ ବୁଲାଇ ଗୋରୁ ନ ପଶିବା ପାଇଁ ଚାରିପଟେ ବାଡ଼ ଲଗାଯାଉଥିବା ବେଳେ ଚଢ଼େଇ ଓ ବୁଲାଇଗୋରୁକୁ ଘଉଡ଼ାଇବା ପାଇଁ କିଆରିରେ ଲଗାଯାଇଥାଏ ପାଳଭୂତ । ବାଡ଼ ଆଉ ପାଳଭୂତର କାମ ଏକ । କିନ୍ତୁ ଜରିବା ସ୍ଥାନ ଭିନ୍ନ । ଗାଁ ପରିବେଶରେ ଘରପାଖ ବାଡ଼ରେ ପୋଇ, ପାଣିକଖାଉ, ଲାଉ, କଳରା, ସଲରା, ଜହ୍ନି, ଖମ୍ପାଆଳୁ ସାଙ୍ଗକୁ ଅପରାଜିତା ଫୁଲ ଲତା ମାଡ଼ିଥାଏ । ବାଉଁଶ ଓ ଏହାର କଣିରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାଟି ଉପରେ ଏମାନେ ଲଟେଇ ଥାଆନ୍ତି । ଜମିଜମାର ମାପ ବେଳେ ଜମିର ସୀମା ଅବା ମେଡ଼ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରେ ସ୍ଥାୟୀ ଓ ଲଗାବାଡ଼ର ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି ।

ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରୁ ରଜସଂକ୍ରାନ୍ତି : ଗୋରୁ କୃଷକର ମିତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଖୋଲା ରହିଲେ ଚାଷୀର ଫସଲକୁ ଅନିଷ୍ଟ କରିଥାଆନ୍ତି । ଖରିଫତରୁରେ ଗୋରୁ ଅଟକ ପାଇଁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ପହିଲି ଆଷାଢ଼ର ରଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଠାରୁ ଗୋରୁପାଳି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଜମିରୁ ଧାନ ଅମଳ ଶେଷହେଲେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ପରଠାରୁ ଗୋରୁ ଫିଟା ହୋଇ ଖୋଲା ବୁଲନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ବୁଲାଇଗୋରୁ ରବିବରୁରେ ହେଉଥିବା

ଏହା ଏକ କରୁଣ ଦୃଶ୍ୟ । ମନାନ୍ତରରୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପଡ଼େ ସବୁ ଭାବ ନାବରେ । ସେତେବେଳେ ଘର, ଜମି, ଅଗଣା ସବୁଥିରେ ବାଡ଼ ପଡ଼ିବା ସହ ଗୋଟିଏ ଛାତ ତଳେ ଜଳେ ପୃଥକ୍ ହୁଅନ୍ତି । ଭଦ୍ରଲୋକ, ନ୍ୟାୟ ନିଶ୍ଚାପ, ମାଲି ମକଦ୍ଦମା, ଥାନା ପୋଲିସ୍, କଚେରି ଯାଏ କଥା ବଢ଼ିଯାଏ । ବିବାହ ପରେ ଭାଇ ଭାଇଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହୋଇଯିବା ଆମ ସମାଜରେ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଉଛି । ସେତେବେଳେ ପରିଶତ ବୟସରେ ମାଆ ବାପାଙ୍କୁ ପୁଅମାନଙ୍କ ପାଳି ଆଉ ବୋହୂଙ୍କ ହାତରେକାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ହୁଏ ।

ଶେଷରେ ଏତିକି କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ, ବାଡ଼ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆବଶ୍ୟକତା ହୋଇ ରହିନାହିଁ; ଜନଜୀବନ, ଚଳଣି ପରମ୍ପରା ସହିତ ସାହିତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ବାଡ଼କୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି ।

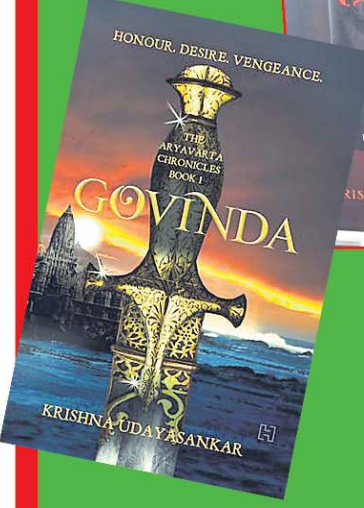
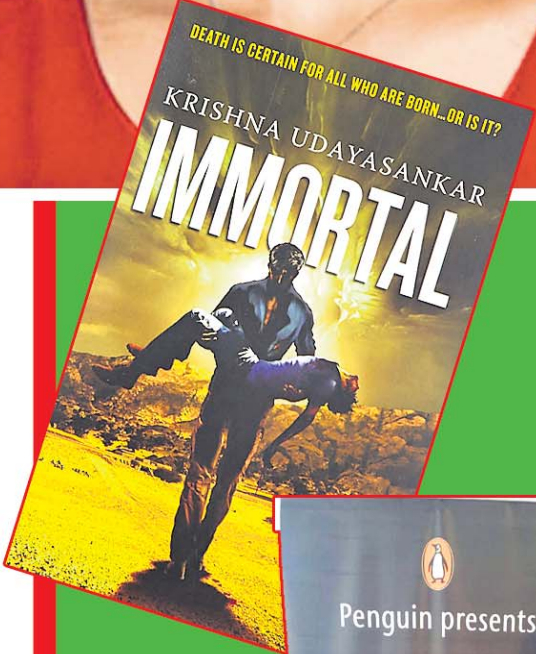

ନିଧି ଲେଖକା

କବିରୁ ଔପନ୍ୟାସିକା : ପ୍ରଥମେ ସାହିତ୍ୟକୁ ନେଇ ସେ ଆଦୌ ଗମ୍ଭୀର ନ ଥିଲେ । ତେବେ ଜଣେ କବି ହେବାକୁ ସେ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ଆଉ କବିତା ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସମୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଛି ଔପନ୍ୟାସିକାର ପରିଚୟ । ତେବେ ସେ କବିତା ଲେଖା ଛାଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ଆଜି ବି କବିତା ଲେଖୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଗଦ୍ୟ ରଚନା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶା ପାଲଟିଯାଇଛି ।

ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ଓ ନିଧି : ନିଧିକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ସାହିତ୍ୟ ରଚନା କରିବା ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ପାଇଁ କେବେ ବି ସମ୍ଭବ ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ହେବନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଶୈଶବ, କୈଶୋର ଓ ଯୌବନ ପୁରାଣର ଗପ ତଥା ନୀତିବାଣୀକୁ ଶୁଣିଶୁଣି ପରିପୁଷ୍ଟ ହୋଇଛି ବୋଲି କ୍ରିଷ୍ଣା ସ୍ଵୟଃ ମତ ଦିଅନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଉପନ୍ୟାସ 'ଗୋବିନ୍ଦା' ଲେଖିବା ପଛରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ହାତ ରହିଛି । ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ ବାପା ହିଁ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ମହାଭାରତର କାହାଣୀ ଶୁଣେଇଥିଲେ ।

ଗୋବିନ୍ଦା : 'ଗୋବିନ୍ଦା' ହେଉଛି କ୍ରିଷ୍ଣା ଉଦୟଶଙ୍କରଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ଉପନ୍ୟାସ । କ୍ରିଷ୍ଣାଙ୍କର ଏହା ମଧ୍ୟ ତେରୁ ବା ସର୍ବପ୍ରଥମ ରଚନା । ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତ ସିରିଜରେ ଅନୁବନ୍ଧିତ ହେବା ପରେ କ୍ରିଷ୍ଣା ଏକ ଉପନ୍ୟାସ ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପୁରାଣକୁ ଇତିହାସ ତଥା ଆଧୁନିକ ଜନଜୀବନ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ଏକ ନୂଆ ଚରିତ୍ରର ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିବା ଥିଲା କ୍ରିଷ୍ଣାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତାହାର ଫଳଶ୍ରୁତି ସ୍ଵରୂପ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଉପନ୍ୟାସ 'ଗୋବିନ୍ଦା' । ଅବଶ୍ୟ 'ଗୋବିନ୍ଦା' ଉପନ୍ୟାସର କାହାଣୀ ମହାଭାରତର କାହାଣୀ । ତେବେ ପୌରାଣିକ ଢଙ୍ଗରେ ସେ ମହାଭାରତର ମହାନାୟକ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭୂମିକା କ'ଣ ହେବ ତାହା ସେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । 'ଗୋବିନ୍ଦା' ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର ରହିଛି କୌରବା, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର, ଇମୋର୍ଟାଲ ଆଦି ଉପନ୍ୟାସ ।

ଭାରତ ଭୃତ୍ୟରେ ଲେଖକ ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁବିଧା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଛି ଦୁଇଟି ସର୍ବକାଳୀନ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗ୍ରନ୍ଥ - ରାମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତ । ଏହି ଦୁଇ ଗ୍ରନ୍ଥର କାହାଣୀ ଭାରତୀୟ ତଥା ବିଶ୍ଵର ଜନଜୀବନକୁ ଏଭଳି ଭାବରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରି ରଖିଛି ଯେ ତାହାକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଲେଖିଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାର ଲୋକପ୍ରିୟତା ବଢ଼ୁଛି ସିନା କମୁନାହିଁ । ମହାଭାରତୀୟ କାହାଣୀମାଳାକୁ ଆଧୁନିକତାର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଦେଇ ଲେଖକ ଲେଖିକାମାନେ ସେମାନଙ୍କର କଲମ ଚଳାଇବା ଆରମ୍ଭ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଲେଖିକା ହେଉଛନ୍ତି କ୍ରିଷ୍ଣା ଉଦୟଶଙ୍କର । ବୃତ୍ତିରେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପିକା କ୍ରିଷ୍ଣାଙ୍କର ବହିରୂପିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଗୋବିନ୍ଦା, କୌରବା, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ ।

ସଫଳତା : ବାଙ୍ଗାଲୋରର ଏକ ଚାମିଲ ଭାଷୀ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ କ୍ରିଷ୍ଣା । ନ୍ୟାଶନାଲ ଲ' ସ୍କୁଲ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଯୁନିଭର୍ସିଟିରୁ ସ୍ନାତକ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ସିଙ୍ଗାପୁରସ୍ଥିତ ନାନ୍ୟାଙ୍ଗ ବିଜ୍ଞାନେସ୍ ସ୍କୁଲରୁ ପିଏଚ୍.ଡି. ଡିଗ୍ରୀ ଧାରଣ କରିବା ସହିତ ସେଠାରେ ସେ ସମ୍ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟାପନାରତା । ପ୍ରଥମ ଉପନ୍ୟାସ 'ଗୋବିନ୍ଦା' କ୍ରିଷ୍ଣାଙ୍କୁ ସଫଳତା ଆଣିଦେଇଥିଲା । ପୁରାଣ ଏବଂ କଳ୍ପନାର ମିଶ୍ରଣ କରିବାରେ କ୍ରିଷ୍ଣା ସଫଳ ବୋଲି ସାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚକମାନେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ସନ୍ତାପବାଦୀର ସନ୍ତାପ

— ଉମାଶଙ୍କର ପାଲ

ମୋତେ ଧର୍ମର ପେଟ ପିଆଇବ କିଏ ଆସ
ଛଳନାର ତୁମ ହେବିନି ମୁଁ ଆଉ ବଣ
ଅଜ୍ଞତାକୁ ମୋର ଦେଖାଇ ସ୍ୱର୍ଗସପନ
ଦାରିଦ୍ର୍ୟକୁ ମୋର ଡଳାଇରେ କିଣି
ହାତେ ଧରାଇଦେଲ କମାଣ।

ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧର ମିଛନିଶାରେ ଭୁଲି
କେତେ ନିରାହ ପୁଣି ଦେଇଛି ବଳି
ଶରଣାର୍ଥୀର ଶିବିରେ ଭରିଛି
ଆତଙ୍କ ଧୂମକୁଣ୍ଡଳୀ
ମା'ର ବୁକୁରୁ ଛଡ଼ାଇନେଇଛି ଶିଶୁ
ପତି ହଜିଗଲା ପତ୍ନୀର ବାହୁ ପାଶୁ
ସନ୍ତାପବାଦୀ ମୁଁ ସନ୍ତାପ କରେ
କାରାଗାରର କଷ୍ଟ।

କେଉଁ ଧର୍ମକଥା କହୁଛ ମାଲିକେ
ରକ୍ତ ଯାହାର ଭାଷା
ମଣିଷ ଭିତରେ ଭରି ଦେଉଅଛ
ହିଂସା ଆଉ ପ୍ରତିହିଂସା
ଆମ ଜୀବନ କି ଶସ୍ତ୍ରୀ
ଆମର ରକ୍ତରେ ହୋଇ ଖେଳି ତୁମେ
ବୋଲାଅ ଭାଗ୍ୟବିଧାତା।

ବନ୍ଧୁକ ଛାଡ଼ି କରିବି ବନ୍ଧୁତ୍ୱ
ବୋମା ଫୋପାଡ଼ି, ବୀଣା ବଜାଇ
କମାଣ ଛାଡ଼ି କଦମ ମିଳାଇ
ଗାଇବି, ଗୁଳି ବଦଳି ଗୀତ।

ହିଂସାକୁ ଛାଡ଼ି ଧରିବି ଶାନ୍ତିର ମାର୍ଗ
ଭବେ ରଚିବି ଆପଣାର ହାତେ ସ୍ୱର୍ଗ
ସବୁରି ହୃଦୟେ ବୁଝାଇ ଦେବି ମୁଁ
ପ୍ରେମର ସୁଧାଧାରା
ସାତ ସମୁଦ୍ରର ଶାନ୍ତି ଉଦକ
ସିଞ୍ଚିବି ବିଶ୍ୱ ସାରା।

ମିସିସିପିରୁ ନେଇ ମୁଁ ଆସିବି ଜଳ
ବୁଝାଇବି ତାକୁ ହାଲ୍ ହୋ'ର ବନ୍ଧେ
ଆଣ୍ଟିକରୁ ଆଣି ଚନ୍ଦନ ବୃକ୍ଷ
ରୋପିବି ଆରବ ଦେଶେ
ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଅନ୍ଧଧାଳି ପରଷିବି
ଆଫ୍ରିକାର ଶିଶୁ ପାଶେ
ଛୋଟ ମୁହେଁ ବଡ଼ କଥା
ମାନଚିତ୍ରରୁ ଲିଭାଇଦେବି ମୁଁ
ଦେଶ ଦେଶ ସୀମାରେଖା
ଏଇରେଷ୍ଟ ଶିଖେ ଉଡ଼ାଇବି ମୁହିଁ
ଏକ ବିଶ୍ୱର ପତାକା।

— ସହଯୋଗୀ ଅଧ୍ୟାପକ,
ଓମ୍ବୁବଟି, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ରେବୀ

— ଡ. ଭି. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ରାଜୁ

ହଠାତ୍ ସେଦିନ ଅଫିସରେ କୋଳାହଳ ପଡ଼ିଗଲା । ରେବତୀର ସ୍ୱାମୀ
ଗାଲିଗଲେ । ରେବୀ ତାଙ୍କର ଅନେକ ସେବା କରିଛି । କିନ୍ତୁ ପାରିଲାନି ।
ସେ ଯମ ପାଖରେ ହାରିଯାଇଛି । ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି କୁହୁ କ୍ୟାନ୍ସରରେ ପୀଡ଼ିତ
ହେଲା ପରେ ରେବତୀର ପତି ହେଲେ ଅଫେରା ପଥର ପଥକ । ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲେ
ତାଙ୍କର ପ୍ରେମର ସକ୍ରମ, ସେଇ ଗୋଟିଏ ପୁଅ, ଅମର । ପ୍ରାଚୀ ନଦୀର ତୀରେ
ସେଦିନ ତା' ପତିର ଦେହଟା ହୁତୁହୁତୁ ହୋଇ ଜଳିଗଲା । ମାଟିର ଶରୀର
ମାଟିରେ ମାଟି ହୋଇ ମିଶିଗଲା । ହେଲେ ରହିଗଲା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଅନେକ
ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଯାହାକୁ ସେ ଭୁଲିପାରେନା ।

ସବୁକଥାକୁ ପଛରେ ପକାଇ ରେବୀ ଫେରିଆସିଛି ତା' ଅଫିସକୁ । ସମସ୍ତଙ୍କ
ପାଖରେ ସେ ଦେଖୁଛି ସମବେଦନାର ଅନୁହା କଥା । କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ତାକୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଗୋଟିଏ ଠିକା କର୍ମଚାରୀ । ତାକୁ
ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଅଫିସିଆଲ ନିୟମ ଅଛି । ଠିକା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ଦୁଃଖ କିଏ ବୁଝୁଛି । ଜଣେ ଠିକା କର୍ମଚାରୀ ରୂପେ ସେ ଯାହା ପାଏ ତାହା ତାକୁ
ନିଅଣ୍ଟ । ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଜିକାଲି ଦରକାର କ୍ଷମତା । କ୍ଷମତା
ବା ପଦବୀ ନ ଥିଲେ ଏ ଯୁଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ହେଲେ ସବୁ
କ୍ଷମତାଶାଳୀ ଲୋକେ କ'ଣ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ? ସେଥିପାଇଁ ଦରଦୀ ମନଟିଏ
ଦରକାର । ଯିଏ ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖକୁ ନିଜର ଭାବେ, ପର ଦୁଃଖରେ ଯିଏ ଦୁଃଖୀ
ହୋଇଯାଏ ।

ରେବୀ ସାହସ କରି ନିଜ ମନକଥା ବିଭୁ ସାର୍ଙ୍କୁ କହିଲା । ସେ ଜାଣେ ଏ
ଅଫିସରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ତା'ର ଏକମାତ୍ର ଭରସା । ଯିଏ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଛି
ସେ ନିରାଶରେ ଫେରିନି । ରେବୀକୁ ବିଭୁ ସାର୍ ଦେଖିଲା ପରେ ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ
ଧାରଧାର ହୋଇ ଲୁହ ବହିଗଲା । ସେ ରେବୀକୁ ସାହୁନା ଦେଇ ଅନେକ କଥା
କହିଲେ । ରେବୀ ତା' ମନକଥା କହି ଫେରିଲା ବେଳେ ବିଭୁ ସାର୍ ତା' ହାତରେ
ଲଫାପାଟିକୁ ଧରାଇଦେଲେ । ରେବୀ ଲଫାପା ଖୋଲି ଦେଖିଲା, ତାହା ତା'ର
ଆପସ୍ତମେଣ୍ଟ ଲେଟର । ନିମ୍ନଲି ପତ୍ରଟିକୁ ରେବୀ ଦେଖି ଚକିତ ହୋଇଗଲା ।
ଅନେକଦିନ ଧରି ତା' ଓଠରୁ ହଜିଯାଇଥିବା ସେ ହସଟିକୁ ସମସ୍ତେ ସେଦିନ
ଅଫିସରେ ଦେଖୁଥିଲେ ।

— ଯୁନିଟ୍ ୯, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପିଲାଦିନ

— ଶୁଭଙ୍କର ମହାନ୍ତି

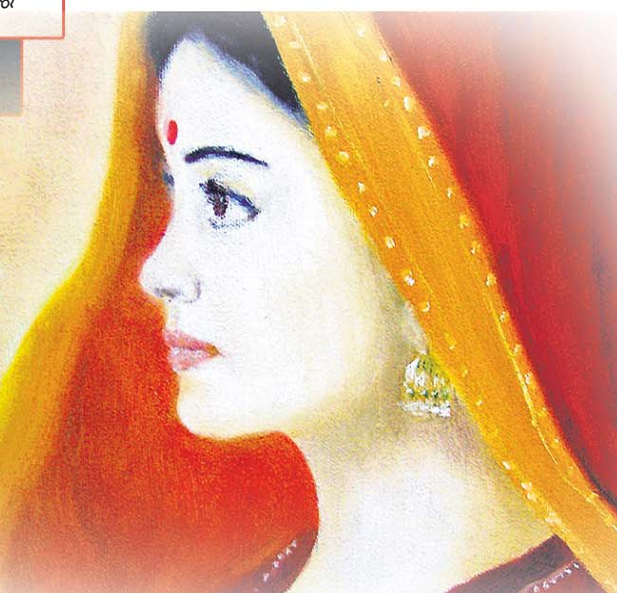
ଇଚ୍ଛା ହୁଏ କେବେ
ଫେରି ହୁଅନ୍ତା କି ସେ ପିଲାଦିନକୁ..
ଯେଉଁଠୁ
ସାଉଁଟ ଆଶନ୍ତି ଆଉ କିଛି ସ୍ମୃତି
ଜିଅନ୍ତି ମନ ଖୋଲି କିଛି ସମୟ ।

ଘରେ ଖେଳି ଗାରେଇ ଦିଅନ୍ତି କାନ୍ଧ
ଟାଉନ ହଲ୍ ରାବଣକୁ ପୋଡ଼ିବା ପାଇଁ
ଚିକିଳି ବାଣ ଆଣିବାକୁ ବୋଉକୁ ପଲକା ମାଗନ୍ତି
ହୋମିଓପାଥିକ୍ ଶିଶିରେ ପାଣି ଭରି ଛୋଟ ମାଛ ରଖିବାକୁ..
ଧୂସା ସନିଆ ଘରେ ପଶି ପଖାଳ ଖାଇବାକୁ
ଇଚ୍ଛା ହୁଏ କେବେ..
ସେମିତି ଆଉ କିଛି ଦିନ ବଞ୍ଚିବାକୁ.. ।

ଖାତା ପଛରେ ଭାଇ ସହ ଛକି ଶୂନ ଖେଳିବାକୁ
ଉଡ଼ାଇବାକୁ କାଗଜ ରୁଡ଼ି
ଲେଖିବା ପାଇଁ ପୁଣି ଥରେ ସାଙ୍ଗ ପାଇଁ ପ୍ରେମପତ୍ର
ଖାଇବା ପାଇଁ ମା' ଠୁ ଗାଳି ।

ସତରେ..
ଏବେ ବି ତ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି
ଆକଟ କରୁଛି କିଏ.. ?
ସବୁଠୁ ଅଢ଼ଟ ହେଉଛି ମୋ ଜୀବନ
ହେଲେ କୋଲେଜ ନେଉଛି କିଏ.. ?

— ଶ୍ରୀକୋରୁଅଁ, କଟକ

ଆଲିୟା-ରଗବୀର

ଆଲିୟାଙ୍କ ନୀରବତା

ଆଲିୟାଙ୍କ ମନ ଭଲ ନାହିଁ। ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଗୁମସ୍ତମ୍ବୁ ପୁଖାମଣ୍ଡଳ। ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ପଦେଅଧେ କଥା ହେଉଛନ୍ତି। ହେଲେ କ'ଣ ପାଇଁ ? ଅନେକ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଉଥିବା ଆଲିୟା ଶେଷରେ ଏ ବିଷୟରେ ସଫେଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ କହନ୍ତି, “ଏବେ ଚିତ୍ତେ ମୁଁ ଛୁପୁଚାପୁ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛି। ଏହାକୁ ନେଇ ଅନେକ କଥା ମୁଁ ଶୁଣୁଛି। ହେଲେ ସେସବୁ ପଛରେ ଆଦୌ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ। ବାକି ରହିଲା ମୋ ମ୍ୟାରେଜ କଥା। ସେ ସମୟ ଆସିଲେ ମୋ ପଟରୁ ମୁଁ କଣାଇଦେବି।”

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ରଗବୀର କପୁରଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ଆପେକ୍ଷାର୍ଥକୁ ବାପା ମହେଶ ଭଟ୍ଟ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗ୍ନାଲ୍ ଦେଇଥିବାବେଳେ ଆଗରୁ ରାଜିଥିବା ରଗବୀରଙ୍କ ପିତା ରିଷି କପୁର କୁଆଡ଼େ ଏବେ ଅସକୃଷ୍ଣ ଅଛନ୍ତି। ହେଲେ ରଗବୀର-ଆଲିୟା ସମ୍ପର୍କକୁ ନେଇ ନିରୁ ବେଶ୍ ଖୁସ୍ ଆଉ ଆଲିୟା କେବେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ବୋହୂ ହୋଇ ଯିବେ ସେ ନେଇ ସେ କୁଆଡ଼େ ଚାହଁ ବସିଛନ୍ତି। ତେବେ ଏହି ହାଇଲୋଲଟେଜ ପ୍ରେମ କାହାଣୀର ଦି ଏକ କପରି ହେଉଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା।

ଘାଟିଛି ଓଜନ କମାଇବା ନିଷା

ସୈଫ ତନୟା ସାରା ଅଲ୍ଲା ଖାଁଙ୍କୁ ଏବେ ଓଜନ କମାଇବା ନିଷା ଘାଟିଛି। ବଲିଉଡ଼ରେ ଏଣ୍ଟ୍ରି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଓଜନ ୧୬ କି.ଗ୍ରା.। ହେଲେ ଓଜନକୁ କିପରି ସଫଳତା ରଖିବେ ସେ ନେଇ ଦିନରାତି ଏକାଠି କରିଦେଇଥିଲେ। ବାସ୍, ପ୍ରଥମ ସିନେମା ‘କେଦାରନାଥ’ ଶୁଟିଂ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏଥିରେ ଅନେକାଂଶରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସାରା କହନ୍ତି, “ମୋ ଓଜନକୁ ନେଇ ପୂର୍ବରୁ ମମି (ଅମ୍ରିତା ସିଂ) ଅନେକ ଥର ମୋତେ ସାବଧାନ କରିଦେଇଥିଲେ। ଆଉ ତା’ପରେ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସଚେତନ ହେବା ସହ ତା’ପରି ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲି। ଏବେ ମୋ ଓଜନ ମୁଁ ପାଖାପାଖି ୩୦ କି.ଗ୍ରା. କମାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛି। ମୋ ଫିଟନେସ୍ ମୁଁ ତିନିବେଳେ ଲୁକ୍ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏ ନେଇ କରାନାଳା ଚିପ୍ ମୋତେ ବେଶ୍ ସହାୟକ ହୋଇଛି।” ସାରାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମା ‘କେଦାରନାଥ’ରେ ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷିତରେ ଅଛନ୍ତି ପୁଣ୍ୟାନ୍ତ ସିଂ ରାଜପୁତ। ୩୫କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ଫିଲ୍ମ ଚଳିତ ମାସ ୭ରେ ରିଲିଜ୍ ହୋଇ ଆଶାକରୁଥିବା ବିକ୍ଷେପ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛି।

ସାରା

ଦିଶା ଯାହା ଖୋଜୁଥିଲେ

ଦିଶାରେ ଅଛି-ଏ ମନ ଖୋଜୁଥାଏ ଯାହା କାଳେ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ତାହା। ଦିଶା ପଚାରି ଯାହା ଅନେକ ଦିନ ଧରି ଆଶା କରିଥିଲେ ତାହା ପୂରଣ ହୋଇଛି। ଅଭିନୟରେ ସେ ବିଗତ ଦିନର ଅନ୍ୟତମ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତ୍ରୀ ରେଖାଙ୍କୁ ନିଜର ରୋଲ୍ ମଡେଲ ଭାବରେ ମାନନ୍ତି। ନିଜତରଫେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ତାଙ୍କ ସହ ଦିଶାଙ୍କର ଭେଟ ହୋଇଗଲା। ବାସ୍, ତା’ପରେ ରେଖାଙ୍କ ସହ ବେଶ୍ କିଛି ସମୟ କଥା ହୋଇଥିଲେ ସେ। ଏହି ସମୟରେ ରେଖା ଯାହା ସବୁ କହିଲେ ତାହାକୁ କୁଆଡ଼େ ଅଛରେ ଅଛରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଦିଶା ମାଲଖ ମେକ୍‌ଅପ୍ କରିସାରିଲେଣି। ଏ ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତି, “ରେଖା ମ୍ୟାଡାମ ସେଦିନ ମୋତେ ଯାହା ସବୁ କହିଲେ ତାକୁ ଯଦି ମୁଁ ଗୋଟି ଗୋଟି ପାଳନ କରେ ତେବେ ତାହା ମୋ କ୍ୟାରିୟରକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନୁଆ ମୋଡ଼ ଦେବ। ସେ ସିନା କହିଦେଲେ ହେଲେ ବାକି ସବୁ ମୋ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।” ତେବେ ଏହାକୁ ସେ ବାସ୍ତବରେ କେତେ ଉପଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଆଗାମୀ ସମୟ ହିଁ କହିବ।

ଜୀବନର ଭିନ୍ନ କାହାଣୀ

ରାମହରି ମହାପାତ୍ର ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ। ବଡ଼ବାରୁ ଭାବରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କି ତମାମ ନିଜକୁ ଜଣେ ସଫଳ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ପରିବାରର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବାକୁ ସେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି। ଝିଅ ଅନୁ ଶିକ୍ଷକତା କରୁଥିବା ବେଳେ ପୁଅ ଦେବ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ପଢ଼ିବାକୁ ଆଶା ରଖି ସେଥିରେ ବିଫଳ ହୁଏ। ଅବସର ପରେ ରାମହରି କି କି ପରିସ୍ଥିତିର ସାମ୍ନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜୀବନର ପଥ କୁଆଡ଼େ ଗତି କରୁଛି ତାହାକୁ ଆଧାରକରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ‘ଜୀବନର ଚଳାପଥେ’। ନନ୍ଦନରାଜ ଫିଲ୍ମସ୍ ବ୍ୟାନରରେ ଫିଲ୍ମର ପ୍ରଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ବର୍ଷା ଭାବନା ଖରୁଆ ଏବଂ ଆଦିତ୍ୟ ଦାସ। କାହାଣୀ ରଚନା ସହ ସଂଳାପ, ଗୀତ ଏବଂ ସଙ୍ଗୀତ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି ସୌମ୍ୟକାନ୍ତ ଖଣ୍ଡାଳ। ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିଜିତ ମନ୍ତ୍ରଦାସ, ଅରବିନ୍ଦ ଦତ୍ତ, ନମ୍ରତା ମହାନ୍ତି ଏବଂ ସୌମ୍ୟକାନ୍ତ ଖଣ୍ଡାଳ। ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଦିଲୀପ ମହାନ୍ତି। ଏଥିରେ ନାୟକ ଭୂମିକାରେ କ୍ରିଷ୍ଣା, ଦେବାଶିଷ୍ ଏବଂ ନାୟିକା ଭାବରେ ପୂଜା, ସୋନି ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମିହିର ଦାସ, ଅନୀତା ଦାସ, ବାବୁ ପ୍ରଧାନ, ରବି ମିଶ୍ର, ସୌମ୍ୟକାନ୍ତ, ଶ୍ରୀପତ୍ନୀ, ଚନିଆ, ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ସୁଲଭାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି।

ଶାହରୁଖ ହିଁ ବେଷ୍ଟ

ଭବିଷ୍ୟତରେ ଶାହରୁଖଙ୍କ ସହ ଆକ୍ଟିଂ କରିବାକୁ ଯଦି ସୁଯୋଗ ମିଳେ ତେବେ ତାହାକୁ କଦାପି ହାତଛଡ଼ା କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି କ୍ୟାନ୍ତନା। ଚଳିତ ମାସ ୨୧ରେ ରିଲିଜ୍ ହୋଇଥିବା ‘ଜିତରା’କୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ସେ। ଏଥିରେ ଶାହରୁଖଙ୍କ ସହ କ୍ୟାନ୍ତନାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନୁଷ୍ଠା ଶର୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ନିଜ ଭୂମିକା ବିଷୟରେ କ୍ୟାନ୍ତନା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଯେଉଁଭଳି ରୋମାଣ୍ଟିକ ଭୂମିକାଟିଏ ଆଶା କରୁଥିଲି ତାହା ମୋତେ ଏଥରେ ମିଳିଛି। ଏହି ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀ ବ୍ୟତୀତ ମୋ ଗ୍ଲାମର ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣ ହେବ। ବିଶେଷତାବଶରେ ଏଥିପାଇଁ କେଉଁ କୃଷ୍ଣମ ପିକ୍ସଲେ ମୁଁ ଆହୁରି ଗ୍ଲାମର୍ସ ଲାଗିବି ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ସମୟରେ ମୁଁ ଦୋହଲକରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି। ବାକି ରହିଲା ଶାହରୁଖଙ୍କ କଥା। ଏବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆକ୍ଟିଂ ବିଷୟରେ ଅନେକ କିଛି ଶିଖିବାର ଅଛି।” ଏଥିରେ ଶାହରୁଖ ବାମନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ତେବେ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ କ୍ୟାନ୍ତନାଙ୍କ ଗ୍ଲାମର ରୋଲ୍‌କୁ ଦର୍ଶକ କେତେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ଜଣାପଡ଼ିଯିବ।

ରୋହିତଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ଅକ୍ଷୟ

ସତରେ ଯାକୁ ହିଁ କହନ୍ତି ହାତୀ ମୁଣ୍ଡରେ ସୁନାକଳସ ଭାଙ୍ଗିବା। ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରୋହିତ ସେହି ତାଙ୍କର ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମରେ ରଗବୀର ସିଂଙ୍କୁ ଟ୍ରେକ୍ ଦେବେ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଉଥିଲା। ହେଲେ ରାତାରାତି ଚକ ଏମିତି ଓଲଟଗଲା ଯେ ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ସେହି ଫିଲ୍ମର ଲିଡ଼ରୋଲ୍ ପାଇଁ ଅକ୍ଷୟଙ୍କୁ ସାଲନ୍ କରାଯାଇଛି। ଆଉ ଏପରି ଅଫର ପାଇବା ପରେ ଅକ୍ଷୟଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ। ଏବେ ସୁଆଡ଼େ ଗଲେ ସେ ରୋହିତଙ୍କର ଭୂରି ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି। ହେଲେ ଏହି ଫିଲ୍ମର ରୋହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉନାହାନ୍ତି। ସେ ପ୍ରଯୋଜନା କରୁଥିବା ବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବେ ଶଙ୍କର। ୪୫୦କୋଟି ବଜେଟ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ଫିଲ୍ମର ଟାଇଟଲ ଫାଇନାଲ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ଶୁଟିଂ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ଜୁନରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ରୋହିତ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି। ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ରୋହିତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ନିର୍ମିତ ‘ସିୟା’ର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ରଗବୀର ସିଂଙ୍କ ସହ ଅଛନ୍ତି ସାରା ଅଲ୍ଲା ଖାଁ।

ଅକ୍ଷୟ

କ୍ୟାନ୍ତନା

ଦେବାଶିଷ୍-ସୋନି

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରିୟା ସବୁବେଳେ ମନ ମାରି ବସୁଛି। ବେଳେବେଳେ ଅସଲ କଥାକୁ ବୁଝୁଛି, ହେଲେ ଅନେକ ସମୟରେ ତା' ନୀରବତା ମୋ ପ୍ରେମ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଲଗାଇ ଦେଇଛି। କ'ଣ କରିବି ?

—ସାଗର ସାହୁ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମିକାର ମନ କଥାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ବେଳେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ନୀରବତା ଭିତରେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ରହସ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଥାଏ। ଅର୍ଥାତ୍, 'ମଉନେ ବସିଛି ମନର ରାଣୀ, ଆଖିରେ କହୁଛି ପ୍ରେମ କାହାଣୀ'। ପ୍ରେମିକାର ମୌନ ଅବତାରକୁ ନେଇ ବିକ୍ରତ ହେଲେ ପ୍ରେମର ସବୁ ଗଣିତ ଭୁଲ ହୋଇଯିବ। ତେଣୁ ତା' ଆଖିର ପରିଭାଷାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢନ୍ତୁ। ଦେଖିବେ, ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନର ସୂତ୍ର ସେଠାରେ ହିଁ ନିହିତ ଅଛି।

ପ୍ରଶ୍ନ—ରାଗ, ରୁଷା ପ୍ରେମରେ ଦେଖାଯିବା କିଛି ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ। ତଥାପି ପ୍ରେମରେ ଜଣେ ଜଣକୁ ଯୋକା ଦିଏ କାହିଁକି ?

—ଅନୁପ ରାଉତ, ଡେକାନାଲ

ଉତ୍ତର:ପ୍ରେମ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବା ସମୟରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଘଟିଥାଏ। ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟକୁ ଅନେକ କଥା ମନର ଶୋ' ରୁମ୍‌ରେ ସ୍ମୃତି ହୋଇ ରହିଯାଏ। ପ୍ରେମରେ ରାଗ, ରୁଷାକୁ ନେଇ ଚେନସନ ନେବା ପଛରେ କେତେ ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି ତାହା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ। ବାକି ରହିଲା ଯୋକା କଥା। ପ୍ରେମ ଉପରୁ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ତୁଟିଯାଏ ସେତେବେଳେ ମନ ଆନମନା ହୁଏ। ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ଅନେକ ଅସମାଧିତ ପ୍ରଶ୍ନ ମନରେ ଭାଙ୍ଗି ମାରେ। ସେତେବେଳେ ଅସ୍ଥିର ମନ ପ୍ରେମକୁ ନେଇ କି ନିଷ୍ପତ୍ତି

ନିଏ ତାହା ଆକଳନ କରିବା କଷ୍ଟକର। ତେଣୁ ପ୍ରେମ କରିବା ସମୟରେ ମନରୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସନ୍ଦେହ ରୂପକ ଭାଇରସକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦୂରରେ ଦିଅନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଛି କି ନାହିଁ କେମିତି ଜାଣିବି ?

—ସାରଥୀ ମଲ୍ଲିକ, ଅମରପାଲି, ବୀରମହାରାଜପୁର, ସୋନପୁର

ଉତ୍ତର: ଏହାର ଉପାୟ ବେଶ୍ ସରଳ। ଝିଅର ମତିଗତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନିଜ ମନର କଥା ତାକୁ ସାହସର ସହ କହନ୍ତୁ। ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଆଖି ସହ ତା' ଆଖି ମିଶିଗଲା, ଓଠରେ ପୂରୁକି ହସର ଛୁଆର ଖେଳିଲା ତେବେ ଭାବିନିଅନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ମନ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ମନରେ ବସା ବାନ୍ଧିବାକୁ ଯାଉଛି। ବାସ୍, ସେପଟୁ ଗ୍ରୀନ ସିଗନାଲ ପାଇବା ମାତ୍ରେ ତେରି ନ କରି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଗତିକୁ ଆଗକୁ ଗତିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ବିବାହିତ ପୁରୁଷ ନିକଟରେ ତା' ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରେମ ବତ ନା ପ୍ରେମିକା ପ୍ରେମ ବତ ? ଏହାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଅତୁଣ୍ଡାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି। ତାକୁ କିପରି ସମାଧାନ କରିବି ?

—ଅଜୟ କୁମାର, ଯାଜପୁର

ଉତ୍ତର: ବାହା ହେବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଝିଅ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିବା ଅର୍ଥ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ନିଜେ କୁରାଡ଼ି ମାରିବା। ଯଦି ସେ ରାସ୍ତାରେ ଗୋଡ଼ ଖସାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଆଗକୁ ନ ବଢ଼ି ପଛକୁ ଫେରନ୍ତୁ ଆଉ ନିଜ ପରିବାର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ। ଯଦି ଜାଣିଶୁଣି ସେହି ଅସ୍ଥିରତାରେ ଗୋଡ଼ ପୁରାଇବେ ତେବେ ଆପଣା ହସ୍ତେ ଜିହ୍ୱା ଛେଦି କେ' ତା'ର ଅଛି ପ୍ରତିବାଦୀ ! ନା କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ?

ମଉନେ ବସିଛି ମନର ରାଣୀ, ଆଖିରେ କହୁଛି ପ୍ରେମ କାହାଣୀ

ବୋଉଙ୍କୁ ଶାଢ଼ି ଓ ବାପାଙ୍କୁ ପ୍ୟାଣ୍ଟ-ଶାର୍ଟ ଦେଇଥିଲି

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ବରିଷ୍ଠ କୃଷି ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥା ଲେଖକ
ଡ. ସୁନୀଲ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ମୋର ଜନ୍ମ ଓ ପାଠପଢ଼ା ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ। ୟୁନିଟ୍-୮ ବାଳକ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସ୍ କରିବା ପରେ ମହର୍ଷି କଲେଜରେ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିଥିଲି। ତା'ପରେ ରାଜଗ୍ଲାନ୍ ଏଗ୍ରିକଲ୍ଚର ୟୁନିଭର୍ସିଟିରୁ ବି.ଏସ୍.ସି. (ଏ.ଜି.) ସାରି ଓୟୁଏସ୍‌ରେ ଏମ.ଏସ୍.ସି. (ଏ.ଜି.)(ହର୍ଟିକଲ୍ଚର) ପଢ଼ିଥିଲି। ୧୯୯୯ରେ ପଢ଼ା ସରିବା ପରେ ନାଗାର୍ଜୁନ ନାମକ ଏକ ଫର୍ଟିଲାଇଜର୍ କମ୍ପାନୀରେ ସିନିୟର୍ ମାର୍କେଟିଂ ଅଫିସର ଭାବେ ଚାକିରି ଆରମ୍ଭକଲି। ପୋଷ୍ଟ୍ ଟ୍ରଷ୍ଟପୁରରେ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ପୂରା ସାତରୁ ଓଡ଼ିଶା ଜୋନ୍‌ର ଦାୟିତ୍ୱ ମୋ ଉପରେ ଥିଲା। ଏହି କମ୍ପାନୀରୁ ମୋର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ହେଲା। ସେଥିରୁ କିଛି ଟଙ୍କାରେ ବୋଉ ପାଇଁ ଗୋଟେ ଶାଢ଼ି ଓ ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ହଳେ ପ୍ୟାଣ୍ଟ-ଶାର୍ଟ କିଣିଥିଲି। ବାକି ଯାହା ବଳିଥିଲା ତାକୁ ସଞ୍ଚୟ କରିଥିଲି। ପ୍ରାୟ ୫/୬ମାସ ଏମିତି ପଇସା ସଞ୍ଚୟ କରିବା ପରେ ସେଥିରେ ଆଉ କିଛି ଟଙ୍କା ମିଶାଇ ଗୋଟିଏ ହିରୋହୋଷ୍ଟା ବାଇକ୍ କିଣିଥିଲି। କାରଣ ବାଇକ୍ କିଣିବା ମୋର ବହୁତ ଦିନର ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦଶମରେ ପଢ଼ୁଥିଲି, ବାପାଙ୍କୁ ଗୋଟେ ବାଇକ୍ କିଣିଦେବା ପାଇଁ କହିଥିଲି। ବାପା କହିଲେ, ଦଶମରେ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ୍ ହେଲେ ବାଇକ୍ କିଣିଦେବେ। ହେଲେ କଥା ମୁତାବକ୍ କିଣିଲେ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ବି ପ୍ରତିଥର କହିଲେ, ଏଥର ଭଲ ମାର୍କ ରଖ, ବାଇକ୍ କିଣିଦେବି। ଏମିତି କହି କହି ମୋର ପଢ଼ା ସରିଗଲା ହେଲେ ବାଇକ୍ କିଣା ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ। ଶେଷରେ ଯେବେ ଚାକିରି କଲି, ପଇସା ସଞ୍ଚୟ କରି ବାଇକ୍ କିଣିବାକୁ ମନେ ମନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲି। ଆଉ ଯେଉଁଦିନ ବାଇକ୍ କିଣିଲି, ସେଦିନ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ। ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ୨୦୦୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଗାର୍ଜୁନରେ କାମ କରିବା ପରେ ଓୟୁଏସ୍ ହର୍ଟିକଲ୍ଚର ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ଏଗ୍ରିକଲ୍ଚରାଲ୍ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ରିସର୍ଚ୍ଚ ଆସୋସିଏଟ୍ ଭାବେ କାମ କଲି। ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ ଛତିଶଗଡ଼ ଜଗଦଲ୍‌ପୁରର ମାହିକୋ ସିଡ୍ ନାମକ ଏକ ଏଗ୍ରିକଲ୍ଚରାଲ୍ କମ୍ପାନୀରେ ମାର୍କେଟିଂ ମ୍ୟାନେଜର୍ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଲି। ଏଠି ମଧ୍ୟ ଦୁଇବର୍ଷ କାମ କରିବା ପରେ କୃଷିବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, କେନ୍ଦୁଝରରେ ସବ୍‌ଜେକ୍ଟ ମ୍ୟାଟର୍ସ ସ୍ନେଶାଲିଷ୍ଟ (ହର୍ଟିକଲ୍ଚର) ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଲି। ୨୦୧୨ ଯାଏଁ ଏହି ପଦବୀରେ କାମ କରିବା ପରେ ପ୍ରମୋଶନ ପାଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂଯୋଜକ ଭାବେ ପୁଣି ଆଉ ତିନିବର୍ଷ କେନ୍ଦୁଝରରେ ରହିଲି। ଅବଶ୍ୟ ତା'ଭିତରେ ମୋର ପିଏସ୍‌ଡି ସରିଯାଇଥାଏ। ତେଣୁ ଏହାପରେ କୃଷିବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଡେକାନାଲକୁ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ବଦଳି ହୋଇଗଲା। ପୁଣି ୨୦୧୭ରେ ମୋର ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ବଦଳି ହେଲା। ଆଉ ଏବେ ବି ମୁଁ ସେହି କୃଷିବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ। ଏ ତ ଥିଲା ମୋ ଚାକିରି ଜୀବନ କଥା। ଏହାବାଦ୍ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ଲେଖା ଲେଖିବାରେ ବି ରୁଚି ରହିଛି। ଆଜିଯାଏଁ ବିଭିନ୍ନ କୃଷି ପତ୍ରିକା ତଥା ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ଲେଖା ମୋର ପ୍ରକାଶ ପାଇସାରିଲାଣି। ସେହିପରି ଯା'ଭିତରେ ଅନ୍ୟତା ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍, କୃଷି ଦର୍ଶନ, କୃଷକ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ପରି କେତେକ ଟେଲିଭିଜନ୍ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଥର ଭାଗ ନେଇସାରିଲାଣି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ପଞ୍ଚାବ ଏଗ୍ରିକଲ୍ଚରାଲ ୟୁନିଭର୍ସିଟି ତରଫରୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଅଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ରିସର୍ଚ୍ ଆର୍ଟିକଲ୍ କମ୍ପିଟିଶନରେ ମୁଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବାର ଗୌରବ ବି ହାସଲ କରିସାରିଛି।

—ଅମ୍ବିତା

ଅଜବ ବ୍ୟାଗ

ଏକପ୍ରକାର ଜଳକୀଟ ଭୂମିରେ ବେଙ୍ଗ । ଏବେ ମାର୍କେଟ୍‌ରେ ଏହି ବେଙ୍ଗ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ର ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ବି ମିଳିଲାଣି । ଅବିକଳ ବେଙ୍ଗ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ର ଏହି ବ୍ୟାଗ୍‌ର ଉପରି ଭାଗରେ ହ୍ୟାଣ୍ଡଲ୍ ଲାଗିଥାଏ । ଡା'ଛଡ଼ା ଏଥିରେ ଲାଗିଥିବା ବେଙ୍ଗ ଆଖି ପରି ଆଖି ଦୁଇଟିକୁ ଦେଖିଲେ ଜୀବନ୍ତ ପରି ଲାଗେ, ଯାହା ହେଉଛି ଏହି ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍‌ର ମୁଖ୍ୟ ବିଶେଷତ୍ୱ ।

ବେଲି ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍: ବେଲି ବା ପେଟ ଭଳି ଅବିକଳ ଦେଖାଯାଉଥିବା ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ କେବେ ଦେଖିଛନ୍ତି କି ! ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପାଇଁ ଏଭଳି ଅଜବ ବ୍ୟାଗ୍ ଦେଖିବା ଆଉ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । କାରଣ ମାର୍କେଟ୍‌ରେ ଏବେ ଗ୍ରାହକଙ୍କ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଣି । ମୋଟା ଲୋକଙ୍କର ପେଟ ଯେମିତି ଚିକେ ଫୁଲିକି ଥାଏ, ସେହିଭଳି ପେଟ ଡିଜାଇନ୍‌ର ହୋଇଥିବା ଏହି ବ୍ୟାଗ୍‌ରେ ଏକ ନାଭି କଣା ଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ହେଡ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍: ମଣିଷଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଡିଜାଇନ୍‌ର ଏହି ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍‌ଟି ଦେଖିବାକୁ ବେଶ୍ ଅଜବ ଲାଗିଲେ ବି ଏହାର ଡିମାଣ୍ଡ ଏବେ ଖୁବ୍ ରହିଛି । ଏହି ବ୍ୟାଗ୍ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମାର୍କେଟ୍‌ରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଣି । ଖାସ୍ କରି କଳା, ଧଳା ଓ ସାମାନ୍ୟ ଧୂସର ରଙ୍ଗରେ ଆସୁଥିବା ଏହି ବ୍ୟାଗ୍ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କର ଅଧିକ ପସନ୍ଦ ।

ବ୍ରକୋଲି ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍: ବ୍ରକୋଲି ଦେଖିବାକୁ ଯେମିତି ଆଖିଦୁଶିଆ ହୋଇଥାଏ, ଠିକ୍ ସେମିତି ଏହି ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ର ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍‌କୁ କ୍ୟାରି କଲେ ଲୁଚି ଲୁଚି ମିଳେ । ଏହି ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍‌କୁ ଅଫିସ୍ ହେଉ ଅବା ପାର୍ଟି, ଫଙ୍କ୍‌ଶନ୍‌ କିମ୍ବା ଆଉଟ୍‌ରେ ଗଲାବେଳେ ମଧ୍ୟ କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ ।

ଚିକେନ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍: ଅବିକଳ ଲୁକୁଡ଼ାଙ୍କ ଭଳି ଏହି ବ୍ୟାଗ୍‌ର ଡିଜାଇନ୍ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ଉପରି ଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା ଚେନ୍ ରହିବା ସହ ହାତରେ ଧରିବା ପାଇଁ ହ୍ୟାଣ୍ଡଲ୍ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ବ୍ୟାଗ୍‌କୁ କେବଳ ଆଉଟ୍‌ରେ ଗଲାବେଳେ ହିଁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଡିଫରେଣ୍ଟ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ ।

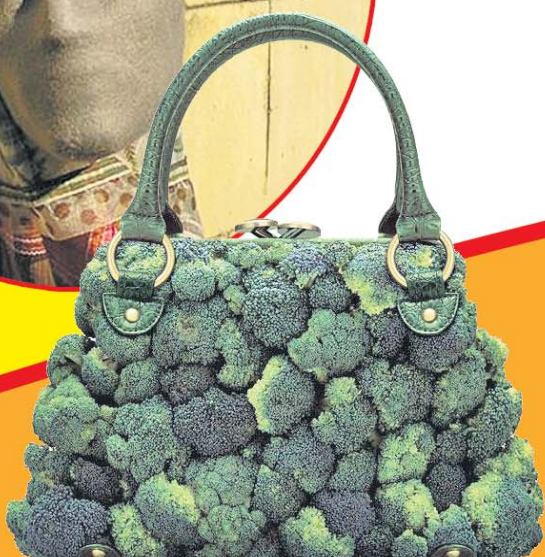
ଫିଶ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍: ରଙ୍ଗିନ ମାଛର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ । ଏବେ ସେମିତି କିଛି ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗିନ ମାଛର ଡିଜାଇନ୍ ଏବଂ ରଙ୍ଗକୁ ଅନୁକରଣ କରି ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ତିଆରି ହେଲାଣି । ଏହାକୁ ଡ୍ରେସ୍ ସହ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ପାର୍ଟି, ଫଙ୍କ୍‌ଶନ୍‌ରେ କ୍ୟାରି କଲେ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ ।

କମ୍ପ୍ୟୁଟର କି-ବୋର୍ଡ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍: କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଲାଗିଥିବା କି-ବୋର୍ଡ୍ ତ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଥିବେ । ଆଉ ସେହି କି-ବୋର୍ଡ୍ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌କୁ ଅନୁକରଣ କରି ଏକ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ହଠାତ୍ ଜଣେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଯେ ଏହା ସତରେ କ'ଣ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ନା ଏକ କି-ବୋର୍ଡ୍ !

ଡାଇସ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍: ଡାଇସ୍ ବା ଲୁହୁ ଗୋଟିକୁ ଥାକ ଥାକ କରି ଥୋଇ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ଡିଜାଇନ୍‌ର ଆକୃତି ଦେଲେ ଯେମିତି ଲାଗେ, ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଆକୃତିର ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ଏବେ ମାର୍କେଟ୍‌ରେ ମିଳିଲାଣି । ଏହାକୁ କ୍ୟାରି କଲେ ସ୍ମାର୍ଟ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ ।

ମହିଳାମାନଙ୍କ ରହଣରେ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍‌ର ଟ୍ରେଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ଏବେ ବି ଅଛି ଆଉ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ରହିବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । ଖାସ୍ ଏଇଥିପାଇଁ ଦିନକୁ ଦିନ ନୂଆ ନୂଆ ଡିଜାଇନ୍‌ର ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ମାର୍କେଟ୍‌ରେ ମିଳୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ବେଳେବେଳେ ଏମିତି ବି କିଛି ଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନ୍‌ର ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍ ଆସୁଛି, ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଅଜବ ଲାଗିବା ସହ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ...

ଗୋଡ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗ୍: ଗୋଡ୍‌ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି

ସମତା

ସୂଚନା
 ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
 ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାଃ ହାଃ

କଞ୍ଚୁସ
 ପ୍ରେମିକା- ଚାଲ ନା ଜାନ୍ତୁ,
 ମ୍ୟାକଡୋନାଲ୍ଡ ଯିବା ।
 ପ୍ରେମିକ- ମ୍ୟାକଡୋନାଲ୍ଡର ସ୍ୱେଲିଂ କୁହ,
 ଡା'ପରେ ଯାଇ ଯିବା ।
 ପ୍ରେମିକା- ଛାଡ, ସେଠି ଯିବାନି ।
 କେଏଫସି ଯିବା ।
 ପ୍ରେମିକ- କେଏଫସିର ଫୁଲଫର୍ମ କୁହ ।
 ପ୍ରେମିକା- କଞ୍ଚୁସ କୋଉଠିକାର । ରାତ୍ରୀ
 କଥର ସିଙ୍ଗାଡା ତ ଖାଇବାକୁ ଦେ ।

ବିଏମ୍‌ଡବ୍ଲୁ
 ରାକେଶ ମୋହନକୁ- ବାହାଘରରେ ତତେ କ'ଣ ମିଳିଲା ?
 ମୋହନ- ବିଏମ୍‌ଡବ୍ଲୁ ।
 ରାକେଶ- ହେଲେ ତୋ ଘରେ ତ ମୁଁ ବିଏମ୍‌ଡବ୍ଲୁ କାର ଦେଖାପାରିଲିନି ।
 ମୋହନ- ଆରେ, ବିଏମ୍‌ଡବ୍ଲୁ ମାନେ 'ବହୁତ ମୋଟି ଖାଇଫ' ।

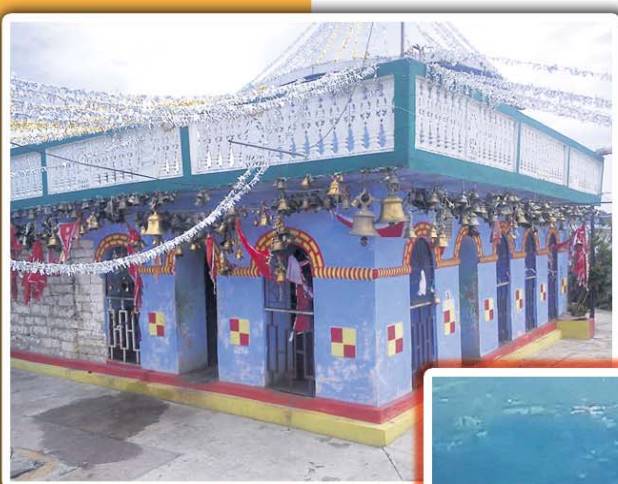
ବଲିଦାନ
 ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡ-ବେଫ୍ରେଣ୍ଡା ତୁ ମୋର ହୃଦୟ ଜାଳିକି ପାଉଁଶ କରିଦେଲୁ ।
 ବଲିଦାନ-ତୁମର ବଲିଦାନ ବେକାର ଯିବନି । ଦେଇଦିଅ ସେଇ ପାଉଁଶ ମୁଁ ସେଥିରେ ବାସନ ମାଜିଦେବି ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମଡେଲ ମିରର୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
 ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼
 ଶିଳ୍ପାଞ୍ଜଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
 ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
 ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ- ଜୁମାର ଶରତ

ଡିଡିହାଟ

ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ହେଉଛି ଡିଡିହାଟ। ଦୁଃସାହସିକ କ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା। ସିରାକୋଟ ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ଏଠାକାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥଳୀ, ଯେଉଁଠାକୁ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ବୁଲି ଆସିଥାନ୍ତି...

ପିଥୋରାଗଡ଼ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସହର ଓ ବଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଭାବେ ପରିଚିତ। ନିଜର ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ତଥା ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ପାଇଁ ଏହା ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କ ଗହଣରେ ବେଶ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିପାରିଛି। ପାହାଡ଼, ଘାଟି, ଘାସ ଗାଲିତା, ଘନ ଜଙ୍ଗଲ, ଜଳପ୍ରପାତ, ନଦୀ ଇତ୍ୟାଦି ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ। ପିଥୋରାଗଡ଼ଠାରୁ ମାତ୍ର ୫୪ କି.ମି. ଦୂରରେ ରହିଛି ଡିଡିହାଟ ନାମକ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ; ଯାହାର ଆକର୍ଷଣରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ବର୍ଷସାରା ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିଥାନ୍ତି।

କାହିଁକି ଆସିବେ ଡିଡିହାଟ

ଡିଡିହାଟର ଭ୍ରମଣ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଅନୁଭୂତି ସାଉଁଟିବାର ସୁଯୋଗ ଆଣି ଦେଇଥାଏ। ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ ରହିଛି ବହୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସ୍ଥାନ। ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃସାହସିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନରେ ରୁଚି ରଖୁଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ ଅନେକ ସୁବିଧା ରହିଛି। ଟ୍ରେକିଂ, ହାଇକିଂ, କ୍ୟାମ୍ପିଂର ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଏଠାରେ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଏଠାକାର ଧାର୍ମିକସ୍ଥଳୀ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ମନୋରମ। ସିରାକୋଟ ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ଏଠାକାର ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତୀର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର, ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ଷସାରା ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କର ଭିଡ଼ ଲାଗି ରହିଥାଏ।

ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ

ଡିଡିହାଟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି କେତୋଟି ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ରହିଛି। ଯେମିତିକି ଆସ୍କର୍ କପୁରୀ ମୃଗ ଅଭୟାରଣ୍ୟ, ମୁନ୍ସିୟାରା, ଆବୋଟ ମାଉଣ୍ଟ , ପିଥୋରାଗଡ଼ ସହର, କୌସାନୀ, ଅଲମୋଡା, ବାଗେଶ୍ୱର ଇତ୍ୟାଦି। ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହଁଲେ ଡିଡିହାଟ ବୁଲିବା ସହିତ ଏହିସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମଣରେ ଯାଇପାରିବେ।

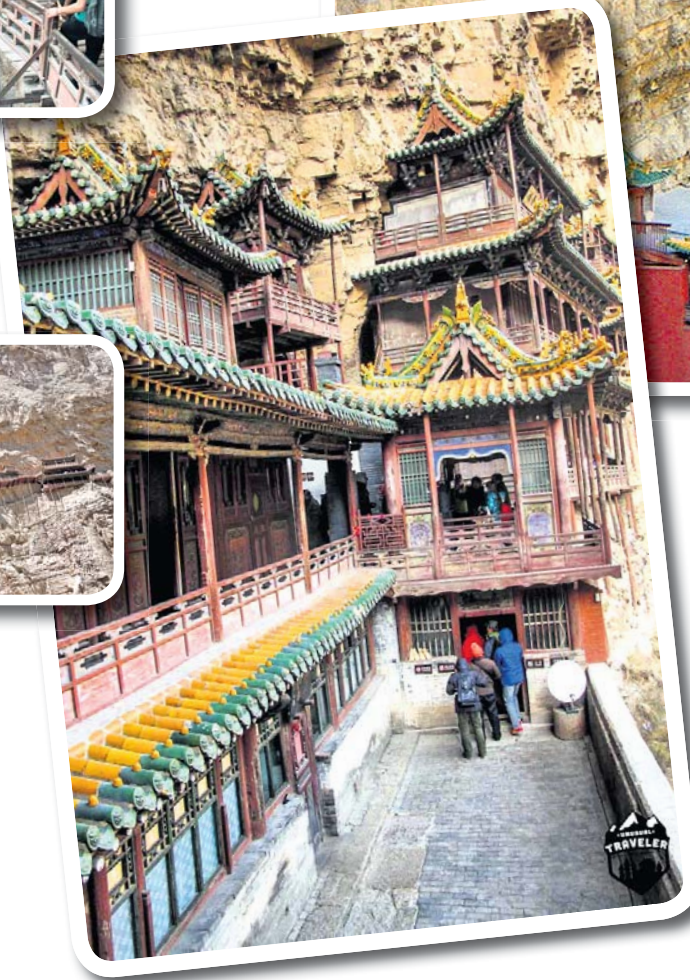
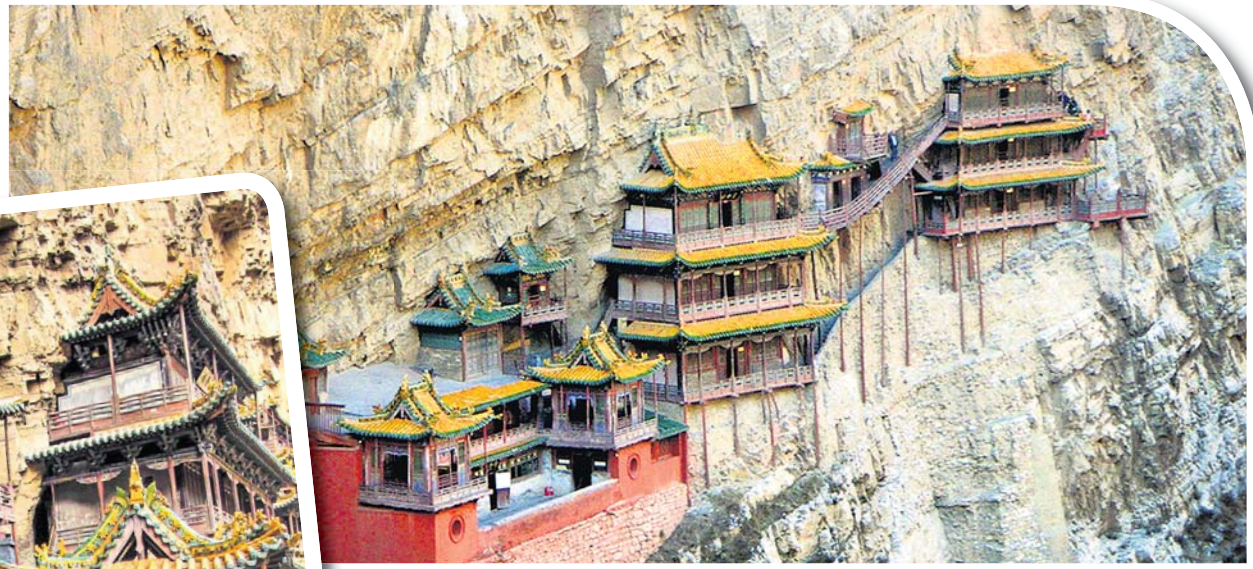
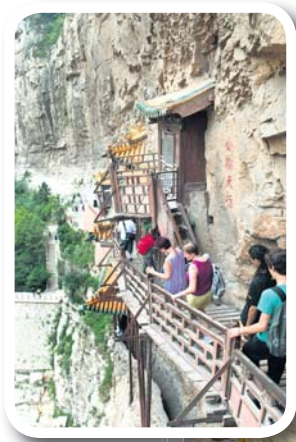
କେବେ ଯିବେ

ଡିଡିହାଟର ଜଳବାୟୁ ବର୍ଷସାରା ବେଶ୍ ଅନୁକୂଳ ରହିଥାଏ। ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଚାହଁବେ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣିପାଗ ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଏଠାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରୁ ଫେବୃୟାରୀ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ। ଖାସ୍ କଥା ହେଉଛି, ଶୀତଦିନେ ଏଠାକାର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ।

କେମିତି ଯିବେ

ଡିଡିହାଟ ପିଥୋରାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏଠାକୁ ପରିବହନର ତିନୋଟି ମାର୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଲି ଯାଇହେବ। ପନ୍ଥନଗର ଏୟାରପୋର୍ଟ ହେଉଛି ଏହାର ନିକଟତମ ବିମାନବନ୍ଦର, ଯେଉଁଠାରୁ ଡିଡିହାଟ ଯିବା ପାଇଁ ଟ୍ୟାକ୍ସିର ସୁବିଧା ରହିଛି। ସେହିପରି ଟନକପୁର ଏବଂ କାଠଗୋଦାମ ହେଉଛି ଏହାର ଦୁଇ ପ୍ରମୁଖ ରେଳଷ୍ଟେଶନ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସଡ଼କପଥରେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଯିବାର ସୁବିଧା ରହିଛି। ଦେଶର ଛୋଟବଡ଼ କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ସହରରୁ ଏଠାକୁ ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ବସ୍ ତଥା ଟ୍ୟାକ୍ସି ଯା'ଆସ କରିଥାଏ। ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଯେଉଁଥିରେ ସୁବିଧା ସେଥିରେ ଆରାମରେ ଯାଇ ଡିଡିହାଟରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ।

ଝୁଲନ୍ତା ମନ୍ଦିର

ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଥିବା ଅନେକ ମନ୍ଦିର ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିଥିବେ ଓ ଯାଇଥିବେ ମଧ୍ୟ। ହେଲେ କେବେ ପାହାଡ଼ରେ ଝୁଲି ରହିଥିବା ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ? ଏମିତି ଏକ ମନ୍ଦିର ଅଛି ଚାଇନା, ସାଞ୍ଜିର ହ୍ୟାଙ୍ଗ ମାଉଣ୍ଟେନ୍‌ରେ। ଏହା ଅଜବଭାବେ ପାହାଡ଼ରେ ଝୁଲି ରହିଛି। ତେଣୁ ଏହା ‘ହ୍ୟାଙ୍ଗିଙ୍ଗ ମୋନାଷ୍ଟରି’ ନାମରେ ବି ପରିଚିତ। କୁହାଯାଏ ୧୫୦୦ ବର୍ଷ ପୁରାତନ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ବନ୍ୟାରେ ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେବା ଓ ଝଡ଼ ତୋଫାନରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା। ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଥିବା ଦତୋଙ୍ଗ ସହରର ଏ ହେଉଛି ଏକ ଐତିହାସିକ ସ୍ଥଳ। ମନ୍ଦିରର ସଂରଚନାକୁ ଓକର କ୍ରସ୍‌ବିସ୍‌ରେ ଫିଟ୍ କରାଯାଇଛି। ଆଉ ପାହାଡ଼ର ମଝି ଭାଗରେ ଲୁହା ଖମ୍ବରେ ମନ୍ଦିରଟି ଝୁଲି ରହିଛି। ଉକ୍ତ ମନ୍ଦିରରେ ଚାଇନାର ତିନୋଟି ପରମ୍ପରାର ମିଶ୍ରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ସେ ହେଉଛି ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ, ଚାଓ ଏବଂ କଞ୍ଚୁଶିବାଦ। ଏହି ତିନି ଧର୍ମର ପ୍ରାୟ ୮୦ଟି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଉତ୍ତରର ଖେଇ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଲିଓ ରେନ୍‌ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ଏହା ଏଭଳି ଅଜବ ଶୈଳୀରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଯେ, ତାହା ଚାଇନାର ସ୍ଥପତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବରୋଷଣାର କେନ୍ଦ୍ର ପାଲଟିଛି। ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ଟି ଅଲଗା ଅଲଗା କୋଠର ଅଛି। ଆଉ ସେସବୁ ପରସ୍ପର ସହ ଅନେକ କରିଡର, ବ୍ରିଜ୍ ଓ ଡ୍ରାକ୍‌ଓ୍ଵେ ଦ୍ଵାରା ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି। ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ବି ରହିଛି। ମନ୍ଦିରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଲୁହା ଓ କାଠର ଶିତି ତିଆରି କରାଯାଇଛି। ଆଉ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏସିଆର ଅନେକ ଦେଶ ସହ ସ୍ଥରୋପସ୍ଥର ବି ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସନ୍ତି।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ନର

ମଞ୍ଚରେ ମା' ହେବା ସହଜ ନୁହେଁ

“ରାଜକୁମାର ବିକ୍ରାନ୍ତ ଜଗଦେବର ଜନ୍ମଦିନ। ସେ ଖୁସି ହୋଇ ଧାଇଁ ଆସୁଛି ମା’ ରାଣୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀ ଜଗଦେବଙ୍କ ନିକଟକୁ। କହୁଛି, ମତେ ଜନ୍ମଦିନର ଉପହାର ଦିଅ ମା’। ମା’ ତାକୁ ଏମିତି ଏକ ଉପହାର ଦେଉଛି ଯାହା ଏ ସୃଷ୍ଟିର କୌଣସି ମା’ ତା’ପୁଅକୁ ଦେଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଦେବନାହିଁ। ତା’ହେଲେ ପୁଅକୁ କି ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି ରାଣୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀ ଜଗଦେବ? ପୁଅକୁ ବୁଲିକରି ମାରି ଦେଉଛନ୍ତି ସେ। ରାଜେଶ୍ୱରୀ କେବଳ ଜଣେ ରାଣୀ ନୁହନ୍ତି; ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଡିଷ୍ଟିକ୍ସ ଜଜ୍। ତାଙ୍କ ବିଚାରରେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଦୋଷୀ। କାରଣ ସେ ଜଣେ ଦୁରାଚାରୀ!”

ମାନସୀ ଦଲେଇ

ଚଳିତବର୍ଷର ଅନ୍ୟତମ ଲୋକପ୍ରିୟ ନାଟକ ଅତୁଣା ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ ତଥା ମହେଶ ହାଜରାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ‘ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ’ର ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଦୃଶ୍ୟ। ଏଭଳି ଏକ ମା’ ଚରିତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଅଭିନେତ୍ରୀ ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ମାନସୀ ଦଲେଇ। ମାନସୀଙ୍କ ଚାଲିରେ ରାଜକାୟତା, ଆଖିରେ ନ୍ୟାୟ ପୁଣି ନିଜ ପୁଅକୁ ନିଜ ହାତରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ବେଳର ଦୃଢ଼ତା – ଚରିତ୍ରଟିକୁ କେବଳ ଜୀବନ୍ତ କରିନାହିଁ; ଅଧିକତମତାଙ୍କ ପରିପକ୍ୱତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛି। ଓଡ଼ିଆ ଯାତ୍ରାର ଦର୍ଶକମାନେ ଯେଉଁ କେତେଜଣ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ସତସତିକା ମା’ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ମାନସୀ ଦଲେଇ। ୧୯୯୭ରେ ମାନସୀ ଆସନ୍ତି ଯାତ୍ରାକୁ। ଯୋଗଦିଅନ୍ତି ‘ଅଷ୍ଟଶତାବ୍ଦୀ’ରେ। ପ୍ରଥମ ନାଟକ ‘ଆଖି ନାହିଁ ମୋ ସାକ୍ଷୀ ନାହିଁ’। ଏଥିରେ ମିଳେ ତାଙ୍କୁ ପାର୍ଶ୍ୱ ଅଭିନେତ୍ରୀର ଭୂମିକା। ଏହାପରେ ଆଉ ସେ ପଛକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ। ‘ଭଲ ପାଇଥିଲି ରାଜା ଝିଅକୁ’, ‘ମାୟାବିନୀ’, ‘ରାଜଧାନୀ ରାତି’, ‘ଲୁହରେ ଲେଖିଛି ନିଜ କାହାଣୀ’, ‘କଳାଓଡ଼ିଶା’, ‘ପାକିସ୍ତାନୀ ଝିଅ’ ଭଳି

ନାଟକରେ ନିଖୁଣ ଅଭିନୟକରି ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରିନିଅନ୍ତି ଜଳିଉତ୍ତରେ। ସାଇଡ୍ ହିରୋଇନରୁ ହିରୋଇନ – ପରିଣେଷରେ ମା’ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରନ୍ତି ମାନସୀ। ଆଉ ମା’ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟକରି ସେ ରାତାରାତି ପରିଚିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯାତ୍ରାର ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମତାମତ ଦେଇ ମାନସୀ କହନ୍ତି, “ମା’ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା। ଅନୁଭବ ଆଉ ଅନୁଭୂତିରେ ସେତିକି ପରିପକ୍ୱତା ନଥାଏଲେ ମା’ ରୋଲ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ। ଜଣେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ବା ପରିଶ୍ରମ କରିଦେଲେ ହୁଏତ ହିରୋଇନ୍ ହୋଇଯାଇପାରେ। ମାତ୍ର ସେତିକି ଦକ୍ଷ ନ ହେଲେ ମା’ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ।” ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଦଲେଇ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଅଭିନେତା। ପ୍ରତି ରାତିରେ ମଞ୍ଚରେ ମା’ ସାଜୁଥିବା ମାନସୀ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ପୁଅ ରଞ୍ଜିତଜନଙ୍କର ଜଣେ ସବୁଠୁ ଭଲ ମା’। ମଞ୍ଚରେ ମା’ ଭୂମିକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ସତସତିକା ମା’ଟି ମଧ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଉଠେ। ଆଉ ସମ୍ଭବତଃ ସେଥିଲାଗି ସେ ମା’ ଭୂମିକାକୁ ଖୁବ୍ ଜୀବନ୍ତ କରିପାରନ୍ତି ବୋଲି କହନ୍ତି ମାନସୀ।

ଯାତ୍ରାଜଗତର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଯୁବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରଞ୍ଜନ ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ଏମିତି ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଯାହାକୁ ସେ ରାତିର ପାଆନ୍ତା ପ୍ରହରରେ ଦେଖି ସକାଳକୁ ଭୁଲିଯିବା ପାଇଁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଆଜକୁ ଠିକ୍ ୬ବର୍ଷ ତଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୧୨ ମସିହାରେ। ଏହାପୂର୍ବରୁ ନାଟ୍ୟକାର ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହିମାଂଶୁ ସାମଲ (ହେମି)ଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ସେ ‘ଭାଉଜ’, ‘ଟୋପାଏ ସିନ୍ଦୂର’, ‘କଳିଯୁଗ’ ଭଳି ସିରିଏଲର ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରହିବା ସହିତ ‘କଳିଯୁଗ’ରେ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ‘କଳିଯୁଗ’ର ‘ଧରମା’ ଚରିତ୍ର ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଥିଲା ଏକ ମାଇଲଖୁଣ୍ଟ। ରଞ୍ଜନଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ଓ ଦକ୍ଷତା ଦେଖି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହିମାଂଶୁ ସାମଲ ତାଙ୍କୁ ଯାତ୍ରାରେ ବି ନିଜର ସହକାରୀ ଭାବରେ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଲେ। ଅବଶ୍ୟ

ଅଧ୍ୟା ଭିତ୍ତିଲେ ଆଉ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ବି ଦେଲେ। ନାଟକ ଥିଲା ନିହାର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ‘ସଲାମ ଇଣ୍ଡିଆ’। ଆଉ ପାର୍ଟି ଥିଲା ଭୁବନେଶ୍ୱରର ‘ରିୟଲ ଗଣନାଟ୍ୟ’।

ନାଟ୍ୟକାର ଶ୍ରୀନିବାସ ବିଶ୍ୱାଳ ଓ ସରସ୍ୱତୀ ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ରଞ୍ଜନ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଏକାଧିକ ସଫଳ ନାଟକର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇ ସାରିଲେଣି। ତାଙ୍କର ସଫଳ ନାଟକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ‘ସଲାମ ଇଣ୍ଡିଆ’, ‘ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱାର’, ‘ଧଉଳି ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍’, ‘କଳିଯୁଗର ରାମାୟଣ’, ‘ଗଙ୍ଗା ଧୋଇବନି ପାପ ତୋର’ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ। ଚଳିତ ଯାତ୍ରା ଋତୁରେ ଅଭିନୀତ ହେଉଥିବା ତାଙ୍କର ନାଟକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ‘ଧଉଳି ଗଣନାଟ୍ୟ’ର ‘କଳାକାନ୍ତ ମୋର କାଳିଆସୁନା’, ‘ତ୍ରିନାଥ ଗଣନାଟ୍ୟ’ର ‘ମୋ ସ୍ତ୍ରୀର ଗପ ନ କହିଲେ ପାପ’ ଏବଂ ‘ଯାତ୍ରା ମନ୍ଦିର’ର ‘ଅଗ୍ନିପରୀକ୍ଷା’। ପଢ଼ା ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ଏବଂ ଦୁଇଟିଅ ସାଇକ୍ଲିଷ୍ଟା ଓ ସାଇକ୍ଲିଷ୍ଟାଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ସୁଖୀ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିବା ରଞ୍ଜନ କହନ୍ତି, “ଯାତ୍ରାର ଅଧୋଗତି ପାଇଁ ମୁଁ ଆମ ମାଷ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରିବି। ସେମାନେ ଯଦି ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରନ୍ତେ ତା’ହେଲେ ଆଜି ଯାତ୍ରା ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗତିର ଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ତାହା ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା। ଦର୍ଶକମାନେ ଯାତ୍ରାକୁ ମୁହଁ ଫେରାନ୍ତେ ନାହିଁ।” ଯାତ୍ରାକୁ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନ ବୋଲି କହୁଥିବା ରଞ୍ଜନଙ୍କ ଜୀବନର ସ୍ୱପ୍ନ ହେଉଛି ଭଲ କାମ କରିବା, ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଭଲ ନାଟକଟିଏ ଦେବା ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ଭଲ ମଣିଷ ହୋଇ ବଞ୍ଚିବା।

ଯାତ୍ରା ସ୍ୱପ୍ନଟଙ୍କ କଞ୍ଚନା

ପୂର୍ବରୁ ରଞ୍ଜନ ‘ଦୁର୍ଗାଶ୍ରୀ ଗଣନାଟ୍ୟ’ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ମଲିକଙ୍କ ଅଧୀନରେ ‘ଅଲାକ୍ଷ୍ମୀ ଜହ୍ନ’ ନାଟକରେ ସହ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇ ସାରିଥାନ୍ତି। ତା’ସତ୍ତ୍ୱେ ହିମାଂଶୁ ସାମଲଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ମିଳେ ଆଗକୁ ଯିବାର ପ୍ରେରଣା। ତାଙ୍କରି ଠାରୁ ସେ ଶିଖନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାର ବ୍ୟାକରଣ। ବାଘାଜତିନ ଲୋକନାଟ୍ୟର ନାଟକ ଚାଲିଥାଏ। ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥାନ୍ତି ହିମାଂଶୁବାବୁ। ସହ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ କାମ କରୁଥାନ୍ତି ରଞ୍ଜନ। ନାଟ୍ୟକାର ଥାଆନ୍ତି ନିହାର ମହାନ୍ତି। ସେଇଠି ନିହାର ମହାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ : ରଞ୍ଜନ! ତମେ ଏ ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଛାଡ଼ି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦିଅ। ପୁଁ ତୁମକୁ ପାର୍ଟି ଯୋଗେଇଦେବି। ଆଉ ତୁମ ପାଇଁ ନାଟକ ବି ଲେଖିବି। ବାସ୍, ଏଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ରଞ୍ଜନଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ନୂଆ ଅଧ୍ୟାୟ। ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ଲାଗି

ମାକାଥନ ମମ୍

ବାର୍ତ୍ତାବସ୍ଥାରେ ମାରାଥନ। କଥାଟି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଥିଲାପାରେ। ମାତ୍ର ସେମିତି ହୋଇଥିଲା ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଥିବା ଜଣେ ମହିଳା ମାରାଥନରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସଫଳତା ବି ପାଇଥିଲେ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମେରିକା ଶିକାଗୋର ମାରାଥନ ମମ୍ ଅମର ମିଲର। ମିଲର ଥିଲେ ୩୯ ସପ୍ତାହର ଗର୍ଭବତୀ। ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାର ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ଶିକାଗୋ ମାରାଥନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ ଅମର

ମିଲର। ସମସ୍ତଙ୍କର ଧାରଣା ଥିଲା ହୁଏତ ସେ ମାରାଥନ ଶେଷ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ କଳ୍ପନାକଳ୍ପନାର ଅବସାନ ଘଟାଇ ସେ ମାରାଥନରେ ଭାଗନେଲେ। କେବଳ ଭାଗ ନେଲେ ନାହିଁ; ତାହା ସଫଳତାର ସହିତ ସମାପ୍ତ କଲେ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ନେଇଥିଲେ ୬୫୫୯୯୯ ୪୦ ସେକେଣ୍ଡ। ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଅମର ମିଲର ଜଣେ ପ୍ରଫେସନାଲ ମାରାଥନର। ପ୍ରତିଶ୍ଚ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏଭଳି ଏକ ସଫଳତା ଦେଇଥିବା ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ।

ପପ୍‌କର୍ନ ବେଳାଭୂମି

ବେଳାଭୂମିର ଆକର୍ଷଣକୁ କେହି କେବେ ଏତାଇପାରେନା। କିଛି ସମୟ ଏଠାରେ ବିତାଇଲେ ମିଳେ ପରମ ଆନନ୍ଦ ଓ ତୃପ୍ତି। ସେଇଥିପାଇଁ ତ ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ବେଳାଭୂମି ଅଛି ସବୁଠି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ପ୍ରବଳ ଜନଗହଳି। କିଛି ବେଳାଭୂମି ତ ତା'ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପାଇଁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ। ଠିକ୍ ଯେମିତି ସ୍ନେହର ଦୁର୍ଲଭତା ବେଳାଭୂମି, ଯାହା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତା'ର ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ବାଲି ପାଇଁ। ତେବେ ଏହା ଆଉ ଏକ କାରଣ ପାଇଁ ବି ଲୋକପ୍ରିୟ। ଏହାର ବାଲି ଦେଖିବାକୁ ଅବିକଳ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣର ପପ୍‌କର୍ନ ଭଳି। ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ବେଳାଭୂମିସାରା ପପ୍‌କର୍ନ ବିଛେଇ ହୋଇପଡ଼ିଛି। ଆଉ ଏହା ଏତେ ବାସ୍ତବ ଲାଗେ ଯେ, ଖାଇଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେବ। ହେଲେ ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରବାଳର ପଥର ଖଣ୍ଡ। ଏହି ବେଳାଭୂମିରେ ସାଧାରଣ ବାଲି ନ ଥିବାରୁ ତାହା ଆରାମଦାୟକ ନୁହେଁ। ତେଣୁ ଏହା ସନ୍ଦ୍ୱୀପ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ। ହେଲେ ଥରେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଲିଆସିବା ଭଳି ସ୍ଥାନ ଟିଏ। ଯଦିଓ ଏହି ବେଳାଭୂମି ବହୁ ପୁରୁଣା, ହେଲେ ତାହା ଲୋକଲୋଚନକୁ ବହୁତ ଡେରିରେ ଆସିଥିଲା। ଆଉ ଏହାକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରାଇବା ପଛରେ ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରାମର ବିଶେଷ ଭୂମିକା ରହିଛି। ଏଥିରେ କିଛିଟା ଫଟୋ ଅପଲୋଡ ହେବା ପରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ ହେଲେ। ଆଉ ଏବେ ଏହା ସାରା ପୃଥିବୀରେ ବହୁ ପରିଚିତ।

ପାଠୋଇ ଜେଜେପା'

ଅନେକ ସମୟରେ ମା'ବାପା ପିଲାଙ୍କୁ ଭଲ ନ ପଢ଼ିଲେ ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଦିଅନ୍ତି। ହେଲେ ଜଣେ ୯୬ ବର୍ଷୀୟ ମହିଳା ପାଠପଢ଼ାରେ ଏମିତି କାରନାମା କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ମା'ବାପା ପିଲାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଦେବେ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି କେରଳ, ଅଲପୁଝାର ଚେମ୍ପାଦୁ ଗାଁରେ ରହୁଥିବା କାର୍ତ୍ତିୟାନୀ ଆମ୍ମା। କେରଳରେ ହେଉଥିବା 'ଅକ୍ଷରଲକ୍ଷ୍ୟମ୍' ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେଉଥିବା ପରୀକ୍ଷାରେ ସେ ୯୮ ପ୍ରତିଶତ ମାର୍କ ରଖି ଚମ୍ପୁ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ 'କେରଳ ଷ୍ଟେଟ୍ ଲିଟରାସି ମିଶନ' ତରଫରୁ ହୋଇଥାଏ। ଉକ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ କାର୍ତ୍ତିୟାନୀଙ୍କର ଲିଖନ, ପଠନ ଓ ଗାଣିତିକ କ୍ଷମତାର ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା। ୪୩ ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜଣ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ। ଆଉ କାର୍ତ୍ତିୟାନୀ ଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବୟସ୍କା। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପୂର୍ବରୁ ଭଲ ସାକ୍ଷରତା ହାର ଥିବା କେରଳରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ସାକ୍ଷରତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା। ବିବିଧକୁ କାର୍ତ୍ତିୟାନୀ କହିଥିଲେ, 'ମୋର ପାଠପଢ଼ା ଏବେ ଆଉ ଅଟକିବ ନାହିଁ। ଖୁବ୍‌ଶୀଘ୍ର ମୁଁ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ପଢ଼ା ଶେଷ କରିବି। ପରେ ଅଷ୍ଟମ ଓ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ପରୀକ୍ଷା ଦେବି। ୧୦୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୁଁ ୧୦ମ ଶ୍ରେଣୀ ଶେଷ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛି। ଏହାପରେ ଏକ ସରକାରୀ ଚାକିରି କରିବାକୁ ବି ମୋର ଇଚ୍ଛା ଅଛି।' ତେବେ ସବୁଠାରୁ କୌତୂହଳର ବିଷୟ ହେଉଛି ଉକ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ କାର୍ତ୍ତିୟାନୀଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ କୁଳ ବି ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ। ହେଲେ ସେ ତାଙ୍କ ଶାଶୁଙ୍କଠାରୁ ୧୦ ମାର୍କ କମ୍ ରଖିଥିଲେ। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ଖରାପ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ପିଲାଦିନେ ଖୁବ୍ କମ୍ ପଢ଼ିଥିଲେ। ଆଉ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ବିବାହ ଓ ୬ ସନ୍ତାନର ଜନନୀ ହେବା ପରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହେଲା। ଅନ୍ୟ ଘରେ କାମ କରି ପିଲାଙ୍କୁ ବଡ଼ କଲେ। ପରିଶେଷରେ ସେ ନିଜ ଔଷଧୀ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ଉକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ। ଏବେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଶିଖିବାକୁ ବି ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅଛି।

